

Escalenc



BUTLLETÍ INDEPENDENT CULTURAL I INFORMATIU - Núm. 266 - Preu: 1,50 euros / 250 pts.

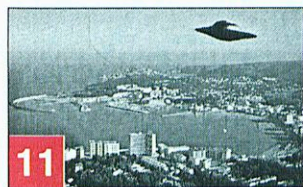
JULIOL 2002

2

Alarma

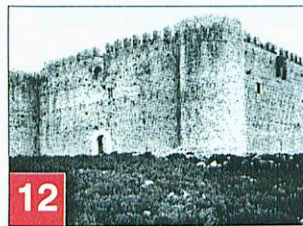
7

No estic en contra del golf



11

Més recull Ovni



12

La roda del temps: Record de Torroella de Montgrí



14

Especulació, Patrimoni i pèrdua d'identitat

16

Vida escalenca: Parar la fresca



24

XIV Festa de l'Esport



27

Exposició de final de curs dels alumnes de les classes d'Art



1 · Foto portada

· A ple sol (Fotomuntatge: Vila)

2 · Editorial

· Alarma
· Èxit de la solidaritat

3 · Bústia

· Sinistralitat juvenil
· Conegut amic
· Quan tindrem la nova Biblioteca?
· No estic en contra del golf
· Carta oberta
· Necrològica

10 · Full obert

· L'exemple d'una vida santa
· Nota del CdR
· Més recull Ovni
· La roda del temps
· Especulació, Patrimoni i pèrdua d'identitat
· Els anys 70 en color

16 · Vida escalenca

· Parar la fresca

19 · Noticiari Local

22 · Esports i lleure

· Campionat de futbol estiu 2002
· Atletisme
· 3a Trobada Interinstituts de les comarques gironines
· Assemblea extraordinària del CER
· Zoila Casadevall i Graboleda, Pubilla de la Sardana 2002
· Algunes activitats del mes de juny
· XIV Festa de l'Esport
· Gran aplec general Noces d'Or i d'Argent
· XVI Aniversari del Casal del Jubilat "Jardí del Pedró"
· Exposició de final de curs dels alumnes de les classes d'Art

28 · Humor a&a

· "Caça major"

28 · Fotografia antiga de l'Escala

Redacció	Apartat de Correus, 19 - Carrer del Port, 49 - 17130 L'ESCALA
Coordinació	F.X. Vila Mitjà, F. Targa
Consell de redacció	F.X. Vila Mitjà, F. Targa, D. Poch, J. Vilabrú, R. Guanter, J. Piqué
Direcció artística	F.X. Vila Mitjà
Esport i lleure	J. Vilabrú
Noticiari local	Serveis informatius Ràdio l'Escala
Vida escalenca	R. Guanter
Subscripcions	D. Poch, R.Ma. Sau, M. Prats
Administració	J. Vilabrú
Composició i impressió	Gràfiques del Ter, s.l. D.L. GI/287-82

Amb la col·laboració de



Ajuntament de l'Escala



Diputació de Girona



Generalitat de Catalunya

Punts de venda

BALLESTA · c/ Pintor Joan Massanet, 8
Llibreria MONTSERRAT · Av. Ave Maria, 19
Llibreria ROSA · Pl. de les Escoles
PORT-MAR · c/ del Port, 24
Llibreria BONADA · c/ del Palau, 5 - Riells
Papereria Tècnica PERGAMÍ · Rda. Pedró, 10-12
Llibreria TITOGRAMA · Av. Girona, 49
Llibreria LA SARDANA.COM · C/ Codolar, 69 (cantonada Ave Maria)
Llibreria HIPER STEL · Supermercat Champion

El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.
Els articles publicats a L'ESCALENC expressen solament l'opinió de llurs autors.

Alarma

Immersos ja en ple període vacacional, ens sobten notícies alarmants de premsa sobre un notori descens en el nombre de visitants degut al desviament d'una part important del turisme cap a altres indrets alternatius d'altres latituds.

Les causes que fonamentalment provoquen aquesta tendència negativa sembla ser que es basen, per una part, en un apreciable increment de

preus, i per una altra, en el progressiu deteriorament mediambiental que ja no satisfà els desitjos d'un turisme que, des de fa anys, es va mostrant cada vegada més selecte i exigent.

Aquestes conclusions donarien la raó als que estan justament alarmats per una greu i extensa ofensiva especuladora que sembla envaeix les nostres comarques i que, de portar-se a cap, contribuiria greument al definitiu i irreversible deteriorament dels pocs redossos verges que es conserven i que són el principal reclam del turisme. Amb les nefastes conseqüències que, òbviament, a mitjà termini, això suposaria en la nostra principal indústria.

Estem segurs, no obstant, que els responsables de les decisions que hipotequen en positiu o negatiu el nostre avenir i que han donat habitualment mostra de seny i mesura, no adoptaran decisions precipitades que podrien enfosquir el nostre immediat futur.

Èxit de la solidaritat

L'èxit assolit també aquest any per la iniciativa "MÚLLA'T PER L'ESCLEROSI MÚLTIPLE" posa de relleu l'existència d'una majoria de gent que, dintre el seu anonimat, exemplifica en actes com aquest els seus valors extraordinaris de generositat i altruïsmes.

Són els qui honoren i optimitzen la visió d'una societat en general molt més sana del que habitualment pretenen oferir-nos les pàgines frívols dels mitjans més multitudinaris. Afortunadament.



Sinistralitat juvenil

V. LL. (escalenc d'adopció)

El passat 3 de maig llegeixo a la premsa que a Campmany hi ha hagut un accident i han perdut la vida cinc joves d'entre 16 i 20 anys. No els conec de res, però no puc més que vessar unes llàgrimes per la tristesa que em causa la notícia i amb solidaritat als familiars. L'accident s'ha produït a un quart de quatre de la matinada. (Sembla ser que tots venien de treballar, però això no importa gaire).

Aproximadament vuit dies més tard a Santa Coloma de Farnés, un altre accident amb cinc joves a bord d'un cotxe d'entre 17 i 21 anys, dels quals dues noies van morir. L'accident es va produir cap a dos quarts de set del matí. Jo, no hi puc fer més. Els ulls se m'enterboleixen i em tornen a llagrimar per aquells joves que la vida se'ls ha estrocat gairebé al moment de començar-la. Massa reiterada aquesta situació.

No m'ho puc treure del cap i per això decideixo escriure (i no és la primera vegada) sobre aquest particular. Una de les anteriors vegades que ho vaig fer me'n vaig emportar un bon ruixat per part d'algú que no estava d'acord amb el meu punt de vista. De totes

maneres, si el meu raonament tingués algun èxit no m'importaria aguantar tot un xàfec, encara que anés acompanyat d'una calamarçada.

A l'endemà de l'accident de Campmany es va organitzar una manifestació, al lloc dels fets, per a reivindicar la millora de la carretera ja que era al mateix lloc on fa cinc anys hi van morir 12 immigrants magribins que viatjaven al mig de la càrrega d'un camió. No dubto que la millora de la carretera podria contribuir a evitar accidents. D'altra part, això permetria córrer més encara i potser en provocaria d'altres. Per l'estat en que van quedar els cotxes en els dos casos, penso que sobrepassaven, de llarg, la velocitat permesa. No vull amb això buscar responsabilitats a les víctimes. El càstig que han tingut és infinitament superior a la infracció, si és que existia.

El que jo penso és que sempre enfoquem les coses al revés. La manifestació s'havia de convocar en contra de la velocitat que poden agafar els vehicles. Quan algú vol comprar un cotxe nou, una de les coses que sento argumentar com a avantatge és: «pot agafar els 180 o 200 Kms. hora». Si el límit màxim està establert en 120, perquè volem que pugui agafar els 200? D'altra part el govern (tant l'estatal com l'autonòmic) també enfoquen les coses de la manera més fàcil o convenient donant ordres a la policia

perquè posi severes sancions als excessos de velocitat. Jo no sóc pas enginyer, però suposo que seria molt fàcil per mitjà dels mecanismes de transmissió de velocitats de donar ordres als fabricants perquè els cotxes, al sortir de fàbrica, no poguessin agafar més velocitat de la permesa. (El govern ingressaria menys euros, però segur que salvarien moltes vides).

Actualment, tots pensem que a nosaltres no ens ha de passar res i, jo mateix, que ja he arribat a vell, quan veig que solament apretant una mica el peu el cotxe s'accelera, inconscientment em passo de la ratlla. Què no farà un jove?.

D'altra part, gairebé tots els accidents en que hi peta algun jove, es produeixen de matinada. No seria bo de fer manifestacions en que es demanes que els locals d'esbarjo nocturns obrissin i tanquessin més d'hora? Aquells pobres joves que venien de treballar i els altres, que possiblement venien de divertir-se, hagueren pogut plegar més aviat i, segurament, encara serien vius. Ara que som europeus cal que ens posem a nivell d'Europa i tots sabem que els nostres veïns comunitaris, la nit la fan servir per dormir.

També podríem parlar de l'alcohol. Ja hi ha una llei que controla la alcoholèmia. Ara bé: les infraccions, no es podrien legislar d'altra manera més efectiva que no sigui econòmicament? ■

Conegut amic

CARLES GISPERT I BATLLE

Per al fantasiós personatge que aquesta vegada (L'Escalenc - Juny 2002) amaga la pròpia identitat amb el pseudònim LA MAJORIA

SILENCIOSA vull exposar unes consideracions que crec oportunes.

Creus estar molt segur que les teves reflexions les signaria la "majoria silenciosa" dels lectors de L'Escalenc. Com que et conec sé que això t'agradaria; però no n'estiguis tan segur perquè, a vegades, les aparences enganyen. El silenci dels anysells no és absolut.

Estic d'acord amb tu que, en ocasions, no es pot ser indulgent, perquè ja saps per experiència que un altre pseudònim teu (el punyent XAFARDÈLIUS de la nostra revista L'Escalenc de l'any 1983) va ser precisament un personatge notòriament polèmic que no feia més que barallar-se, servint-se de l'Escalenc, amb el seu opositor, fins aconseguir que aquest, preocupat,

ANXOVES DE L'ESCALA[®]



Magdalena Sureda

Tel. 77 0146



GEMMA SOLÀ
FISIOTERAPEUTA
FISIO INTEGRAL

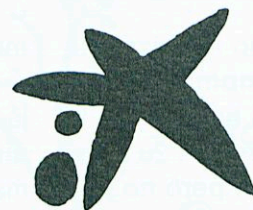
FISIOTERÀPIA I
REEDUCACIÓ POSTURAL

C/ Sta. Màxima, 37 · 17130 L'Escala
Tel. 972 77 35 67 · 630 74 69 81

C I T A P R È V I A



C/ Garbí, 6 - baixos · 17130 L'ESCALA (Girona)
T 77 10 00 · Dep. Publicitat 77 22 59 · Fax 77 40 18



"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA



VICENS

CINC GENERACIONS
AL SERVEI DEL
CLIENT

Assessoria d'Empreses
Assessoria Fiscal, Comptable
i Financera

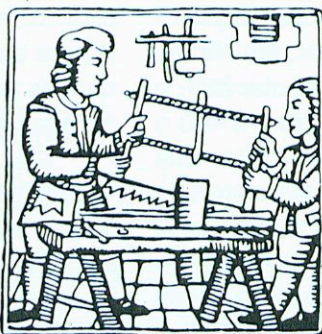
Av. Girona, 34 - Apartat de Correus, 33
Tel/Fax: 972.77.05.55
E-mail: assessoria@vicens.es
17130 - L'ESCALA (GIRONA)

PAPERERIA
TÈCNICA

Pergami

Rda. Pedró, 10 - 12. local 1
17130 L'ESCALA (Alt Empordà) ☎ 77 27 50

Mobles
Sancho



Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA



SASTRERIA

Vilabruix
des de 1892

C/ del Port, 30 Tel. 77 02 21 - L'ESCALA



CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, SANITÀRIES I CALEFECIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

malhumorat i desencisat, deixés d'escriure a la nostra revista. El teu personatge fictici, espero que ho recordis, sí que va eliminar un bon missatge (jo no dic matar, com tu), escalenc de naixença i habitual col.laborador que sabia donar raó de diferents temes, la majoria de caire escalenc, amb educació i modèstia (tot un intel.lectual).

Parlar amb un membre del Consell de Redacció de l'Escalenc, el qual també fa les funcions de coordinador, sobre el concepte que tinc dels pseudònims a fi d'intentar que fossin anul.lats per evitar problemes i malentesos als lectors i en conseqüència, als responsables de la Revista, no crec que sigui coaccionar, ans al contrari, desitjo que la noblesa i honestedat surin per sobre de les inicials i noms falsos que permeten als autors amagar el cap sota l'ala i així poder dir allò que és i allò que no és. Sortosament el Consell de Redacció ha quedat reforçat amb l'augment del nombre de membres. D'aquesta manera se suposa que cada un d'ells se sent més emparat.

Conegut amic, crec que el que signa els seus articles amb nom i cognoms demostra ser una persona segura de si mateixa, sense tabús, que demostra una justa consideració envers els altres i pretén assumir les responsabilitats pertinents. En canvi els qui us amaguen darrera d'unes inicials o pseudònims doneu prova de flaqueza espiritual, de por a possibles represàlies, de poca honestedat i fins i tot, de covardia. Tu demostres ser una persona versàtil perquè quan et convé utilitzes un pseudònim i altres vegades signes escrits o treballs amb el nom i cognoms o amb els cognoms.

El que tu consideres un joc, per a mi no ho és, encara que uns pocs literats ho solguessin emprar en les seves obres escrites, actualment cada vegada són menys. Alguns d'ells, a vegades, per les seves conveniències. Dos casos concrets:

a) Si la nostra eminent escriptora escalenca, Caterina Albert i Paradís no hagués emprat el pseudònim Víctor Català potser no hauria obtingut algun dels seus premis.

b) Si el músic i mestre-compositor escalenc Pere Mercader i Andreu no hagués compost la subtil sardana "La gota d'aigua" amb el pseudòni, Joan Calders, possiblement no hauria tingut l'èxit que assolí.

No caiguis en la confusió. Sóc gran partidari de les llibertats de pensament i d'expressió; el que no accepto és fer-ne mal ús, expressant el que es pensa i/o es diu amb la cara tapada, la qual circumstància per mi sols és permisible per Carnaval perquè tot hi val.

I ara, vell XAFARDÈLIUS, vull aconsellar-te que procuris ser més caut i no afirmis allò que no saps.

D'ambició política no en tinc, cosa que podràs comprovar abans d'un any i de personatge públic tampoc no en sóc, perquè no tinc cap càrrec públic; per això no accepto les crítiques que no són dignes, perquè no sé de qui són, ni d'on vénen. Per sort, la veritat sura com l'oli i els qui diuen d'amagatotis allò que no és, també són coneguts. Conegut amic. ■

(A l'Ajuntament de l'Escala)

Quan tindrem la nova Biblioteca?

ASSUMPCIÓ COSTALS

Aquesta és una pregunta que ens fem molts dels escalencs assiduus a la Biblioteca Pública. Sembla ésser que el lloc on s'ubicarà la Biblioteca nova ja és propietat de l'Ajuntament i que només caldria començar les obres de construcció d'aquest espai de consulta i saber públic que és la Biblioteca. Tots hem estat a la Biblioteca actual, ubicada al cim d'una entitat d'estalvi del poble a la plaça Víctor Català (també coneguda

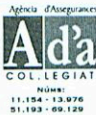
per la plaça del Sol d'en Sagner). Els esglaons d'accés i la verticalitat de l'escala, fan que sigui un lloc inaccessible per a moltes persones (tampoc compta amb cap ascensor), inaccessible i afegiré que molt perillós. A part, la Biblioteca s'ha fet petita, ja sigui pel volum d'exemplars que existeix emmagatzamats i que no es poden arrenjarar als prestatges perquè ja no hi ha espai, com també, perquè cada cop més gent accedeix a les seves instal.lacions, ja sigui per llegir els diaris del dia, revistes, consultar els llibres, així com també, d'uns anys ençà, s'hi ha afegit els usuaris de l'ordinador (de les tres taules que hi ha a la Biblioteca, una taula és només pels ordinadors). Construir la Biblioteca Pública Nova és una prioritat, perquè hi hagi una continuïtat en aquest hàbit que és anar a la Biblioteca no només a

consultar l'ordinador i enviar els correus per internet sinó l'hàbit d'anar a la Biblioteca a llegir, d'aquesta manera es fomenta la lectura dels grans i dels petits. Que es continuï també amb aquesta tasca que és important per motivar a la lectura com és ara el conta-contes. La Biblioteca és un bé públic i un recurs al nostre abast i la necessitem sense entrebancs i accessible per a tots, la necessitem amb tots els llibres, revistes, diaris, vídeos, enciclopèdies, tots els exemplars exposats i disponibles. Una Biblioteca adequada al poble que ha esdevingut L'Escala, amb gairebé sis mil habitants ara i amb un increment desproporcionat a l'estiu (potser arribem a les cent mil persones el mes d'agost?). Quan començaran les obres de construcció de la Biblioteca? La necessitem més accessible i a l'abast de tots. ■



VICENS

CINC GENERACIONS
AL SERVEI DEL
CLIENT



**Agència d'Assegurances de:
Núm. Registre: 1170688**



C/Santa Màxima, 8 - Apartat de Correus, 33
Tel: 972.77.04.24 - Fax: 972.77.41.48
E-mail: mediadors@vicens.es
17130 - L'ESCALA (GIRONA)



**PROMONTMAR
L'ESCALA S.L.**

PROMOCIÓ I GESTIÓ
CONSTRUCCIÓ I REHABILITACIÓ

Av. Ave Maria, 15 • 17130 L'Escala
Tel. (9)72 77 60 72 • Fax (9)72 77 61 43

Rafel i Angelina

el Roser
RESTAURANTS

Hostal EL ROSER
Carrer Església, 7
Tel. 972 77 02 19

Rest. EL ROSER 2
Passeig Lluís Albert, 1
Tel. 972 77 11 02

17130 L'ESCALA (Costa Brava) - Girona



Estudi i Servei, s.c.
ASSESSORIA EMPRESARIAL

Carrer del Puig, 3 - Ap. Correus, 5 - Tel. 972 77 21 77
17130 L'ESCALA (Girona)

**FINQUES
GUANTER
API**

Agència Immobiliària - Assegurances

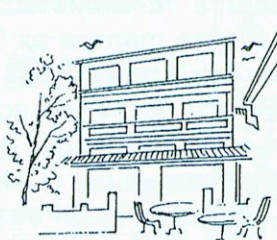
Av. Ave Maria, 2 - Tel. 972 77 02 72 - Fax 972 77 01 57
Av Riells, 46 - Tel./Fax 972 77 00 40
E-mail: guanter@grn.es www.guanter.com
17130 L'Escala (Girona - Costa Brava)

AutoPlacid

Planxisteria i Pintura

Closa d'en Llop, nº 64 - 17130 - L'Escala (Girona)
Tel. 77 61 00 - Fax. 77 61 01

HOTEL RIOMAR



**Comunions
Batejos • Noces**

St. Martí d'Empúries
17130 L'ESCALA
(Girona - Costa Brava)
Tel. 972 77 03 62
Fax 972 77 03 58



**papereria
copisteria
impremta offset
plastificacions
enquadracions
disseny gràfic**

C/ Riera, 4 - 17130 L'ESCALA - Tel. 972 77 40 23 - Fax 972 76 01 63

**TAXIS CALDERON
L'ESCALA**



TELÈFONS 24 H

J.C. Mòbil: 659 47 10 40
Particular: 972 77 18 25
M.C. Mòbil: 659 47 10 41
Fax i Particular: 972 77 41 87

AIRSA



**AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.**



danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

No estic en contra del golf

JORDI ESTÉVEZ

No estic en contra del golf. Com tampoc estic en contra de la petanca ni del futbol. Sí estic en contra del papanatisme que de vegades acompanya alguns esports. És per això que estic en contra de que els més de 21 camps de golf previstos ens transformin totalment el paisatge gironí. És obvi que darrera hi ha alguna cosa més que el simple esport. A ningú se li acudiria obrir 21 botigues de, posem per cas, sabates, al mateix carrer. El futbol és un esport de seguiment massiu i a ningú se li acut tampoc reclamar la construcció d'un Camp Nou a cada poble. Seria absurd.

Després d'informar-me una mica ara sé que he d'estar en contra per tres raons fonamentals:

La primera fa referència a la meva professió d'arqueòleg. El golf, però sobre tot la urbanització prevista (que probablement és el negoci i la raó principal del projecte), és incompatible amb la conservació i el respecte a les restes arqueològiques que hi ha a la zona.

La segona, i tal vegada el motiu fonamental per a la majoria, és la inútil despesa d'aigua que provocarà el golf i la mega-urbanització que l'acompanya. Això afecta l'habitabilitat de tota la gent que estem i que venim a l'Escala.

Ens imaginem que la tècnica soluciona tots els problemes. Que una depuradora és com una vareta màgica: per un costat entra aigua contaminada i per l'altre surt aigua potable. En realitat per una banda

entra aigua bruta i per l'altra surt aigua mitjanament utilitzable (no se si en podríem dir "potable"), però també surten fangs altament contaminats i pudents. Poden intentar convèncer-nos argumentant que l'aigua de la depuradora serà suficient per a la demanda de l'estiu, pel golf i per la mega-urbanització. Però, què faran dels fangs contaminats? S'els quedaran tranquil.lament a Albons? I si els ajuntaments d'Albons, de Torroella, de Bellcaire i de Viladamant decideixen fer també un Golf als seus pobles? Què passarà realment amb els aqüífers? Què passarà amb l'aigua que es gastarà en el Golf i en la urbanització? Perquè la depuradora pot netejar l'aigua a mitges però no fa ploure més i l'aigua de regar no estarà en un circuit tancat de depuració. La que no s'evapori directament irà a parar, carregada de nitrats, al subsòl, als aqüífers i, finalment, contribuirà a la contaminació de les platges.

Ens han intentat convèncer argumentant que l'agricultura gasta més aigua que el golf. Però tothom sap que el menjar és necessari i que les pilotes de golf no són comestibles.

El tercer motiu que m'ha convençut és que en realitat la urbanització il.limitada no és compatible amb el desenvolupament econòmic ni tan sols a mig plaç. Tal vegada pot ser un negoci ràpid per uns quants, però pot ser la ruïna per a molts més.

Així doncs a qui beneficia el projecte? Quins beneficis col·lectius en traiem? Aquests possibles beneficis a curt plaç dels promotors particulars són més importants que els de la població en general o comprometen el futur dels fills/es escalencs? Això és el que hem d'avaluar. Això és el que haurien de veure els polítics també.

Al 2002 ja no es poden utilitzar els arguments "desarrollistas" dels seixanta. No es pot continuar amb més demagògia. El futur possible immediat de l'Escala ja no passa per més urbanització. És que hi ha tant d'atur escalenc en la construcció? És que hem de col·locar més mà d'obra immigrant per fer aquestes feines? Quanta gent de l'Escala necessita feina de jardiner de golf o de talla-gespa? Les previsions més optimistes dels promotors diuen que es produiran 10 llocs de treball! Res més! És que no hi ha ja prou camps de golf a menys de 10 minuts de l'Escala? Cap afeccionat de l'Escala ira caminant amb els pals, diguem des del poble fins a Vilanera. I si hi han d'anar amb el cotxe són pocs minuts més fins a Pals o Navata on ja tenim camps de golf.

És que necessitem contaminar les nostres platges i sobresaturar més la demanda d'aigua en els dos mesos de turisme? És que necessitem muntar un altre barri segregat de segones residències? És que no tenim ja més imaginació que repetir una política de desenvolupament cimentar que ja està obsoleta o imitar el que hi haurà a 21 llocs mes a Girona?

Els grecs que ens precediren ens ho varen advertir més d'un cop i per escrit: a vegades s'ha de fer cas dels profetes (encara que com Casandra estiguin desprestigiats) i de les advertències catastròfiques (encara que, com en el cas de Troia, sembli que rebem un regal dels deus i que aquests profetes no siguin els seus favorits). Altrament ens ficarem el cavall de la destrucció dins de casa.

Senyors i senyores regidors del govern municipal i de l'oposició, senyor alcalde, rectificar és de savis.

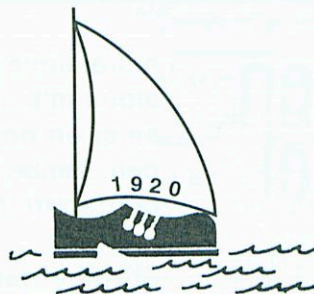
Hi ha alternatives imaginatives perquè la riquesa, el patrimoni natural, els paisatges, les obres i



RENAULT

GARATGE FUMADÓ

Closa d'en Llop, 34
17130 L'ESCALA
Tel. 972 77 23 01
Fax 972 77 42 27



BALLESTA CALÇATS

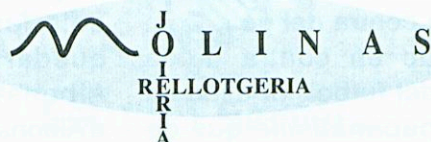
Enric Serra, 9
17130 L'ESCALA
(GIRONA)
Tel. 972 77 02 53



la sardana.com

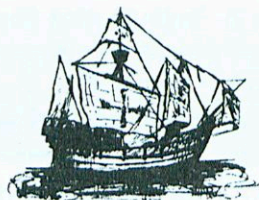
Avinguda Ave Maria, cantonada Codolar
Tel./Fax 972.77.43.69 - 17130 L'ESCALA e-mail: lau@conline.es

PAPERERIA LLIBRERIA



REPARACIONS
COPES i TROFEUS ESPORTIUS

C/ Pintor J. Massanet, 26 - Tel. 972 77 05 48
17130 L'ESCALA (Girona)



BAR CARAVELLA

Funerària Puig

Servei Permanent
Serveis públics i de les Companyies
nacionals i internacionals

Carrer Begur, 19-21 - 2n
Tel. 972 77 22 98 - 972 52 00 61 - 972 77 03 15 - 972 77 01 92
Mòbil 616 95 25 23
17130 L'ESCALA



LLIBRERIA - PAPERERIA BALLESTA

Articles de regal
Servei d'enquadernacions
Material de Belles Arts

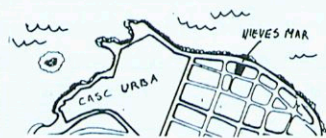
C/ Pintor Massanet, 7 - Tel. 77 06 95 - 17130 L'ESCALA

DRA. M.G. NICOLAU

Obstetrícia i Ginecologia
núm. Col.legiat 3801

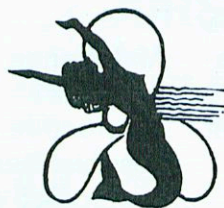
HORES CONVINGUDES

C/ Pintor Joan Massanet, 69 - 1r - Tel. 972 77 19 49
17130 L'ESCALA (Girona)



HOTEL RESTAURANT NIEVES MAR (Antiga Casa Nieves)

Passeig Marítim, 8 - Tel. 77 03 00 - 77 03 04 - Fax 77 36 05
17130 L'ESCALA (Costa Brava)



JOPA náutica

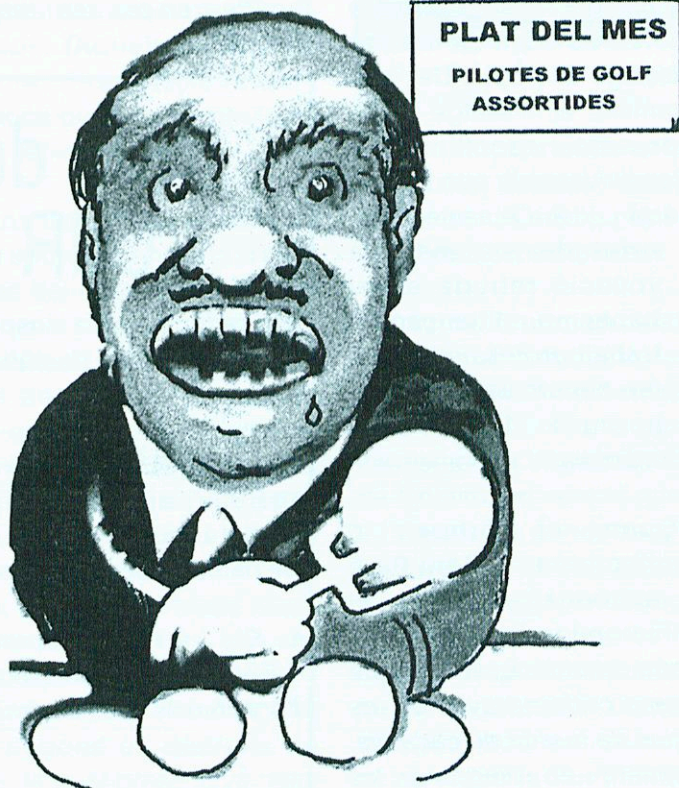
Closa del Llop, 116
Tel. (972) 77.07.55 - Fax (972) 77.09.04
E-17130 L'ESCALA (Girona)

les pròpies restes que ens han llegat els avantpassats puguin ser aprofitades socialment en el present i que d'una manera raonable els hi puguem llegar als nostres descendents. Si construïm una urbanització i un camp perquè uns quants juguin a golf damunt el cementiri d'aquells avantpassats no estem ensenyant i encoratjant els nostres fills i filles a ballar sobre les nostres pròpies tombes?

En aquesta direcció hem de recordar l'indiscutible promoció que va representar per a l'Escala l'arribada de la flama olímpica a les ruïnes d'Empúries. Aquest és un dels nostres fets diferencials que va poder ser aprofitat. És indubtable també que la declaració de les ruïnes com a Patrimoni de la Humanitat, que s'ha demanat, serà un element de promoció encara més gran i d'efecte més perdurable. Però, igual que amb l'Olimpíada, tot bon negoci requereix un esforç i una inversió intel·ligent. Està molt clar que no obtindrem res si envoltam Empúries de mega-urbanitzacions i de camps de golf sense caràcter identitari. Si no demostram respecte pel que és propi no ens l'atorgaran.

En canvi augmentem les nostres possibilitats si acompanyem la sol·licitud amb un projecte raonable de rendibilització i respecte patrimonial, si lliguem el futur de la zona de Vilanera amb el de les ruïnes d'Empúries, tal com va ser en el passat. Es poden fer excavacions, que es poden promocionar invitant equips de recerca internacionals; es poden rendibilitzar amb una raonable explotació turística (hi ha països sencers que viuen del turisme arqueològic i cultural); es poden potenciar els atractius turístics naturals i paisatgístics. Només és qüestió de pensar-ho bé i posar-hi una mica més d'imaginació. No cal precipitar-se ara, per lamentar-se després. Hi ha coses que no es poden tirar endarrera: la destrucció del patrimoni arqueològic i paisatgístic no és reversible. Perdre l'oportunitat de la declaració de Patrimoni de la Humanitat per Empúries és desapropiar una ocasió irreplicable de desenvolupament general.

És per això que aquest estiu demanem signatures de suport per a la declaració de Vilanera com a bé d'interès cultural especial. ■



Carta oberta

PILAR PELLICER i PARALS

L'Escala, a 30 de juny de 2002

Sr. Abel Font i Miàs
Locutor de Ràdio Municipal
l'Escala

Amic,
En arribar el final de l'emissió del programa-tertúlia Bolero de Ràdio l'Escala, el qual s'emet cada divendres, normalment des de l'octubre fins al juny (ambdós inclosos) vull expressar-te la meua consideració perquè, segons el meu punt de vista, en els últims programes d'aquesta temporada, la teua idònia intervenció t'ha classificat com un bon professional de la radiodifusió i com un moderador que fa bé la seva feina.

Reps doncs, amic Abel, la meua sincera felicitació, mentre resto a l'espera que la propera temporada segueixis el mateix estil en la coordinació i moderació de l'esmentat programa, del qual sóc una empedreïda oient.

Salutació. ■

Necrològica

El passat dia 7 ens deixà **MANUEL MORENO RISQUEZ**, pare de Magdalena Moreno, esposa del nostre coordinador Xavier Vila.

El Consell de redacció els dona el més sentit condol a ells, a la vídua Sra. Consuelo i a la resta de fills i familiars.

Descansi en pau. ■



L'exemple d'una vida santa

RAMON MONCUNILL I BERNET

Hi ha activitats que no fan soroll, que no criden l'atenció dels diaris. Aquesta vegada, però, bona part dels mitjans de comunicació de Catalunya van recollir la notícia de l'acte d'inauguració de Braval i Terral -dues ONG situades en el bell mig del barri del Raval barceloní- potser també, per la presència del President de la Generalitat i del Cardenal de Barcelona. El Raval és un dels barris amb major demanda d'acció social. Un alt grau de població és immigrant, amb greus dèficits de tot tipus que estan generant guettos, i amb una elevada taxa de desocupació, que provoca marginació.

Doncs precisament aquí, Braval i Terral desenvolupen la seva actuació en l'àmbit del suport socioeducatiu tot facilitant al jovent

la seva inserció en el món del treball. Dos centres per promoure la cohesió social, lluitar contra la marginació i contribuir a la incorporació dels immigrants a la nostra societat. En aquests moments ja funcionen 4 programes extraescolars i un altre ocupacional. Els programes es porten a terme mitjançant el voluntariat; 60 voluntaris -molts d'ells joves de totes les universitats de Barcelona- atenen a més de 150 nois i noies de 19 països de procedència.

Però, en el fons, què ha fet possible aquesta iniciativa social?

Darrera d'aquesta iniciativa -i de moltes altres arreu del món: a Mèxic, Nigèria, Guatemala, Filipines, Congo; però també a barris desafavorits de ciutats desenvolupades com Chicago, Madrid, Manchester, etc.- hi brolla un esperit que li dona sentit i que l'ha fet possible: el del Beat Josepmaria Escrivà, Fundador de l'Opus Dei. Tal vegada, com dèiem, això no és notícia, però és la realitat.

Fruit de les ensenyances rebudes del Beat Josepmaria, moltes persones de tota edat i condició social tracten de viure en la seva vida el missatge de l'Opus Dei, que és justament el missatge cristià expressat i recollit en el Concili Vaticà II: que tothom està cridat a la santedat en virtut de la mateixa vocació rebuda en el baptisme, mitjançant el treball professional i en les circumstàncies més normals de la vida ordinària.

Quan el proper 6 d'octubre, el Sant Pare canonitzi a Roma el Fundador de l'Opus Dei, ens recordarà, de fet, que

"Déu ens crida a través de les incidències de la vida de cada dia, en el sofriment i en l'alegria de les

persones amb les quals vivim, en els afanyos humans dels nostres companys, en les petiteses de la vida de família. Déu també ens crida a través dels grans problemes, conflictes i tasques que defineixen cada època històrica, atraient esforços i il·lusions d'una gran part de la humanitat" (J. Escrivà, *És Crist que passa*, nº111)

Josepmaria Escrivà ja no pertany sols a l'Opus Dei, és un bé per tota l'Església. Recordo les paraules que pronuncià el Pare Josep M. Soler, Abat del Monestir de Montserrat, el dissabte, 1 de juny, en la Missa que, en presència de 4.000 persones de tot Catalunya, va celebrar amb motiu del Centenari del naixement del Fundador de l'Obra: *"Avui donem gràcies a Déu pel carisma que va suscitar en l'Església per mitjà del beat Josepmaria; (...) I demanem a Déu, per intercessió de la Verge Maria, que ens concedeixi molts pastors sants i que cada vegada siguin més els laics que prenguin consciència de la seva missió en l'Església i en la societat, sobretot per mitjà de la seva santificació en la professió, en la família i en les realitats de cada dia"*. ■



Nota del CdR

Es recorda, com s'especifica en la contraportada de cada número, que:

- El C. de R. es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

- Els articles apareguts a L'ESCALENC expressen solament l'opinió dels seus autors. ■

Més recull Ovni

LLUÍS COLOMEDA i SASTRE
(colomeda@catbbs.org)

El primer trimestre de l'any 1998 va sortir publicat a L'Escalenc un recull, en forma de tres capítols, dels misteriosos casos relacionats amb el fenomen Ovni esdevinguts a l'espai aeri i marítim de l'Escala i rodalia. Ara us presentem un quart capítol amb altres casos Ovni relatats pels testimonis eventuais d'aquestes anomalies esotèriques.

Una dona que passejava el seu gos pel Port d'en Perris a 2/4 d'1 d'una matinada de final del 1978, va veure a llevant (sobre la Casa Gran) com una lluna de color blanc passant a taronja embolicada amb quatre llaços blaus s'anava aproximant. De cop i volta, aquella lluna <<es va convertir en una mena d'immens i silenciós plat girador de color gris intens i enlluernador que planejant sobre els edificis del Port d'en Perris i desplaçant-se cap a la platja va arribar a cobrir tota aquella part del cel>>. La dona -aterrada- i el gos -sempre inmutable- fugiren cap a casa després d'uns quinze minuts esgarriats. (Aquella ocasional espectadora, desconixedora en aquella època de la fenomenologia ovni, no va saber què pensar).

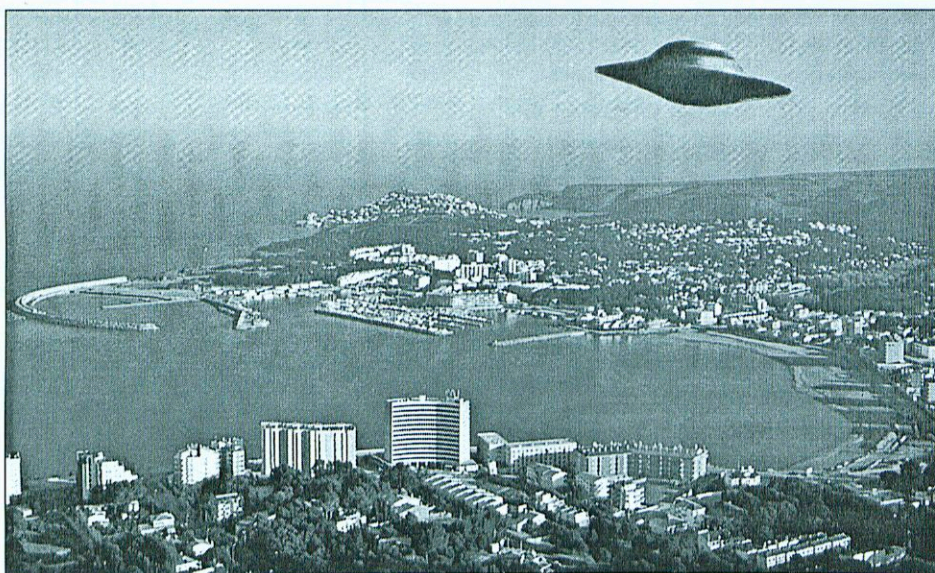
Succeïa una freda i primerenca nit de l'any 1980 i durant uns trenta minuts. Des del Passeig del Mar un testimoni veí sobre Montgó una escena insòlita. Un objecte lluminós que es va destacar entre el milió d'estrelles que vetllaven el son dels seus convilatans. Era una lluna plena <<que en qüestió de pocs segons va passar del color blanc al color carbassa i després al blau>>. De sobte, apareixeren als seus costats dues llunes petites, que van 'entrar' i 'sortir' en diverses ocasions de la lluna 'mare', una mena de nau nodrissa segons es dedueix de l'explicació, la qual presentava unes

<<coses rares semblants a unes finestretes amb reixes>>.

Any 1980. Mirant des de Vilaür cap a Calabuig, algunes persones, entre elles els propietaris del restaurant "El celler d'en Mei" veieren durant tres o quatre nits no consecutives com entre les 12 i la 1 de la nit una llum projectava de dalt a baix un focus cap al cim del turons com il·luminant la baixada d'un bosses o paquets fins al terra. Algú ho atribuï al contraban de mitges de nylon, atès que en aquella època estaven de moda, però aquesta explicació ignorava que els avions no poden restar in mòvils en l'espai o que els helicòpters fan molta fressa

arrencar el cotxe. (No havia vist res especial que pogués relacionar amb el desconcertant succés, però els efectes electromagnètics soferts pels sistemes d'ignició, les llums i la ràdio del vehicle són, segons diuen, molt freqüents quan un suposat objecte volador es situa sobre la vertical).

Dimecres 6 de maig de 1998, 1/4 de 12 de la nit. Dues persones escalenques i algun estranger contemplaren des de la font de la Platja un curiós fenomen <<amb forma de didal amb cintes (semblant a una estrella) situat sobre la vertical de la 'casa de la punxa'. Les parts inferior i superior del didal eren blau



Un inesperat ovni arribat del sud sobrevola l'Escaló en la seva ruta cap al massís del Canigó. (Fotomuntatge: arxiu de l'autor).

(de fet, la gent de la contrada sap que sovint passen helicòpters dels bombers d'Orriols per l'estrident soroll dels seus motors).

Un altre fenomen inexplicable esdevingué una dia feiner d'hivern de l'any 1986 o 1987 entre 2/4 de 12 i les 12 de la nit a la carretera de l'Armentera a Viladamat. Just davant de Montiró, un vehicle que es dirigia a l'Escaló va quedar sobtadament bloquejat. Tant el motor com les llums s'apagaren sense causa aparent a l'igual que les llums dels carrers. Ràpidament intentà en va posar en marxa el cotxe. Segons després, adonant-se que Montiró recuperava la llum ell aconseguí

fosc i la part central groguenca. Les cintes, blanques, eren 10 o 15 vegades més llargues que el didal. L'espectacle durà uns vint minuts fins que s'acabà esvaint en la foscor>>. Havia impressionat vivament els cors d'aquells testimonis oculars. Segons les fases lunars, aquella nit era de lluna plena.

Al propietari d'un bar proper a la Plaça de l'Univers dels Riells li va costar donar crèdit als seus ulls quan endreçant l'establiment a les 2 de la matinada d'un dia d'estiu del 1998 va veure a ponent com en una trajectòria nord-sud una bola de foc creuava la nit escalenca. <<Havia estat una massa esfèrica lluminosa

de color vermell violent amb un nucli obscur (negre)>>. Aquest fenomen (similar al que succeí el 1983) va poder ser, segons la ciència, una bola de plasma (partícules d'alta energia unides per l'electricitat) o un freqüent llamp globular.

Dues dones anaven de l'Escala a Torroella quan enfilant la recta que porta a Ullà observaren en companyia d'un altre cotxe com a 300 metres d'alçada i procedent de sobre el Montgrí en direcció a ponent es desplaçava en una trajectòria rectilínia i baixant

lleugerament en diagonal una aeronau de forma troncocònica (tipus zepelí). El suposat ovni, de dimensions difícils de precisar, emetia un brunzit i portava llums intermitents. Era 1/4 de 10 del vespre d'un dia de juny del 1999; fosquejava. Elles discrepen que fos alguna mena d'avió.

La jove història de la ufologia esdevé l'antropologia d'un mite contemporani. Un radioastrònom català participa en el programa Seti (NASA) de recerca d'hipotètics rastres extraterrestres; ahora s'han

iniciat els projectes científics de recerca de vida fora del Sistema Solar més ambiciosos de la història: l'europeu Darwin (ESA) i l'estadunidenc Terrestrial (NASA). Tot i que la gran majoria són fenòmens explicables i naturals, creix la incertesa sobre l'origen i la causa d'algun d'ells. De fet, la Terra forma part d'una bombolla, dins l'infinit, amb 100.000 milions de galàxies. Hi ha encara molts misteris i enigmes: universos paral·lels, una quarta dimensió... Un fenomen real o un mite fet realitat?

A títol de resum, heus aquí la relació dels 30 fenòmens Ovni que s'han explicat, 23 dels quals apareguts als capítols de l'any 1998 i 7 en aquesta ocasió:

Rostres cremats	1948	La Punta enllà	1977	Llampaies	1984	Policies II	1997
Estol de plats	1954	Lluna amb llaços	1978	Cementir	1986	Lluna mentidera	1997
Aparició mariana	1956	Les llunetes	1980	Negra nit	1986	Pení	1997
Colla del terrat	1964	Mitges de nylon	1980	Botifarra	1988	El didal	1998
Aeronau panxuda	1966	Txapel.les	1980	Policies I	1990	Bola de foc II	1998
Dofins	1966	Croissant	1981	Surrealisme	1992	Botifarra II	1999
Futbolistes	1971	Bola de foc I	1983	Orriols	1995		
El Cargol	1976	Testimoni xiflat	1984	Altra dimensió	1997		

La roda del temps

53. Record de Torroella de Montgrí

JOAN BARCELÓ I COLL

Si l'Escala fou el meu paisatge esplendent d'adolescència i joventut, Torroella, per contra, prèviament omplí els meus últims anys d'infantesa. D'aquí que sempre més el Montgrí i Santa Caterina han format part del meu paisatge més recòndit i immediat. Aquells anys (1947-50) foren ben magres per a tothom. Les nafres de la guerra civil encara eren ben visibles i, al carrer i a les converses, sentíeu contínuament parlar de bons i de dolents, quasi com si fos una classificació obligada. A l'ambient palpàveu una fredor tàctica amagada. Sempre hi havia una por larvada, mai ben identificada. Només en els cafès s'esbravava una

mica la gent, però sempre amb l'ull a l'aguait, no fos el cas d'alguna denúncia o fixatge inoportú. Per sort a casa l'ambient era més sa i autèntic. Vaig aprendre així a casa, en temps difícils, a valorar i conèixer a la gent pel que eren i pel que valien i no per les aparences i les valoracions oficials i convencionals. D'aquesta manera, de seguida se'm feu clar que els bàndols i les ideologies valien segons el valor i l'honestetat de les persones. I que no tot eren faves contades a l'hora de les valoracions. Res doncs de classificacions oficials. Aquesta obertura mental i bonhomia que vaig viure i m'inculcaren a casa sempre més m'ha acompanyat en qualsevol circumstància, per difícil que sigui, i aquest crec és el veritable sentit moral que ens ha d'acompanyar, no la uniformització en el creure i en el pensar que tant dany ha fet sempre a la difícil navegació humana.

En aquells anys Torroella era una vila pàgessa, plàcida i ensems activa i, per

tant, rica sobretot si es té en compte la magror i racionament d'aliments d'aquells moments i del país. Tabac i pa requerien de la corresponent quota oficial i personal d'abastament. Però sempre pel carrer vèieu cabassos plenes i fugisseres i, a les nits, saques elusives de contingut dens que es traginaven i intercanviaven entre les cases. Era un bescanvi amigable, fructífer i salutífer que allunyava del poble l'escassetat i la pobresa i generava germanor i l'oblit de les diferències.

Si bé Torroella té el mar al costat (L'Estartit a 6 Km), llavors semblava una llunyania i pràcticament només hi anàvem a l'estiu per la Festa Major de L'Estartit (Santa Anna). A la platja es montava un embalat. Es feia un bon sopar i ressupí a plena nit, mentre l'orquestra desgranava melodies ensucrades o valsos impetuosos ben comentats per les famílies des de les llotges, les parelles s'esmunyien discretament de la pista cap a fora vers el sorral

moll i solitari. La lluna enllumenava de tendror el seu pàlpit amorós i furtiu. Era una veritable fusió panteïsta, edènica i sublimadora.

La resta de l'any Torroella oblidava el mar i l'Estartit. Allí només restaven uns pocs mariners, ben contats. La vida, per contra, era el poble, el riu, les seves hortes i camps de conreu, les botigues i els serveis. Uns pocs no treballaven mai. Eren els senyors. Els hi venia de classe i d'herència. La casa de pedra picada, els finestrals enormes de cortinatge brodat, la fredor hieràtica interior, la distanciació a la mirada, l'escut o l'any de construcció sobre la llinda, un ordre meticulós en els detalls eren les seves prerrogatives. Tenien la seva hora de passeig, a cavall o a peu, la seva tertúlia i taula al cafè normalment a can Sidro a la plaça. Veien passar el temps i els aconteixements amb una certa impassibilitat. Qualsevol canvi era un enervament.

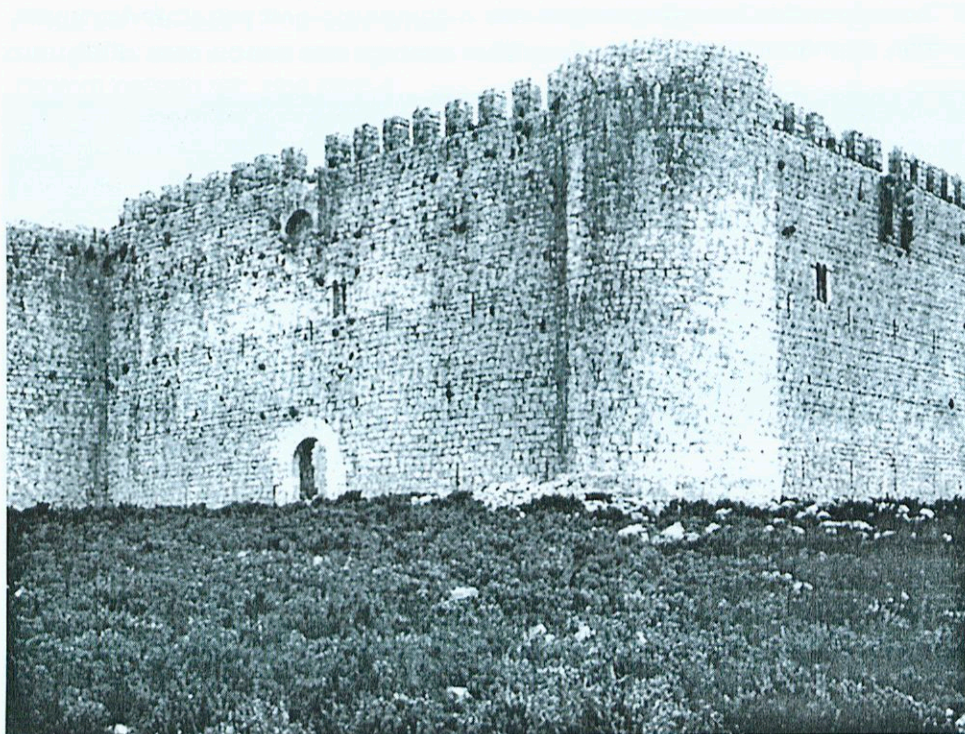
Els serveis (estraperlo inclòs) i el camp eren l'estructura econòmica bàsica per a la majoria de gent. Nosaltres, els vaillets, vivíem el nostre món. La família, l'escola i el carrer eren el nostre centre. I de tot aquest conjunt el més viu i esperitat fou el

carrer. Allà coneguèrem l'impuls de viure, la diversitat existent o latent i l'afany humà de fer o de ser. Jugàvem amb quatre parracs, intercanviàvem col·leccions de "cromos", contàvem històries i la nostra orella anava captant la conversa dels adults i la roent característica de l'isolament i pobretalla del moment.

De Torroella destacava l'estretor dels carrers, la penombra de l'aire que hi covava, la grisor i la fredor o escalfor de la pedra segons l'estació, el tragí del carrer d'Ullà, especialment els festius i el dilluns, dia del mercat. Però hi havia, sobretot, dos espais molt centrals, d'arquitectura solemne, noble i gràvida. Eren -i són encara, per sort- la Plaça de la Vila, un espai recollit i empedrat, d'arcades feixugues i corbes dolces, amb la silueta antiga de l'església de Sant Antoni i el seu rellotge que marca l'hora oficial de la vila i la plaça-passeig de l'església que junta la sumptuositat vertical del daurat net i precís de l'església parroquial de Sant Genís amb l'esplendor de la pedra grisa lluent i els jardins de la casa comtal. A l'hivern eren els dos nostres llocs preferits de joc, mentre bufava el vent i el fred punyia invasiu fins els últims racons. Però, els

nostres salts treien l'energia necessària per a vèncer les inclemències del fred. A la tardor, la caiguda de les fulles dels plàtans creava un espai moll i daurat, de catifa suau i enjogassada, sobre la brutor i polseguera del terra rogenc.

A l'estiu, fugíem de l'escalfor de la pedra i fèiem escapades vers el riu, bé fos a la resclosa, vora el pont de pedra, d'on sempre érem foragitats pel guarda de forma irada, cridanera i extemporània, o, més lliurement, fèiem el camí del safareig públic. Al passar per davant vèiem les dones repicar contra el pedrís la roba de la bugada. La seva mirada múltiple i indagatòria resseguia atentament els nostres moviments. Després continuaven la seva xerrameca. Sentíem també el mall poderós immediat del ferrer i la crispació llampegant del foc inundava de claror el forn. L'última casa, a la dreta, era de pagès amb un pati sempre ple d'aviram, gossos, conills, gats mandrosos, lladrucs... Fins al riu les vores eren delimitades per l'arbrat vigorós i unes grosses sèquies plenes de bardisses. Caminàvem sota la protecció del celatge tens i dimensionat i ens cobria la frescor vegetal. Al costat, ben dibuixades, s'estenien les peces d'horta, amb la gravetat lineal dels xiprers protectors de les ventades del nord. Tot eren regalims d'aigua fresca. El camí s'acabava en el riu, ple d'àlbers, pollancre, plàtans i canyissers. Entre les pedres del fons l'aigua fluïa en rajolins nets, inquietos i sonors. El centre del riu tenia una corrent plena i pausada, d'escolliment imperceptible. El peixos mostraven moviments estremits, vigilants, plens d'energia i color. Tot era net, pur, selvàtic, apartat, lliure. Podíeu banyar-vos, pescar, saltar, cantar, jugar, somiar... envoltats d'una simfonia inèdita, espontània, variant de sons i de colors naturals. Teníeu un paradís al vostre abast. I no era simplement un somni d'infància. Era la complexitat i la veritat del moment. ■



Especulació, Patrimoni i pèrdua d'identitat

JORDI GALLEGOS i CÓRDOBA

S'entén per **Patrimoni** aquells béns materials i immaterials sobre els que, com un mirall, una població o comunitat es reflexa per a identificar-se a si mateixa, població que busca l'explicació del territori on està arrelada i en el que s'acumulen els llegats d'aquells que la precediren. Mirall que la gent mostra als seus visitants per a fer-se entendre, envers la seva forma de treball, el seu comportament i la seva intimitat.

A vegades es prenen camins i decisions que poden ser beneficiosos per al patrimoni escalenc, com seria la recuperació i rehabilitació de l'antiga casa de pescador de Can Callol (situada al carrer de la Torre núm. 35 i documentada ja al 1667) per a fer-hi el Museu del Pescador, la titularitat pública i el definitiu establiment del Museu de la Sal i l'Anxova a l'Alfolí

de la Sal (que suposaria una revifalla del nucli antic) o la recent aprovació per a protegir els edificis més emblemàtics de la vila. En aquest darrer punt cal matisar, però, que la recuperació i rehabilitació ha d'executar-se amb el màxim de rigor possible, doncs deixar la façana d'un edifici antic en "pedra nua" (o pedra vista) és crear un fals històric, ja que mai fou així en la història de l'immoble.

En canvi, en altres ocasions, les decisions preses o el propi desenvolupament del municipi han fet perdre elements destacats del patrimoni; a l'Escala, el creixement dels 60's i 70's, motivat pel turisme, féu que es destruïssin alguns elements: antics habitatges de pescadors, la torre carlina del costat de les Escoles, la barana de balustres del Passeig, etc.

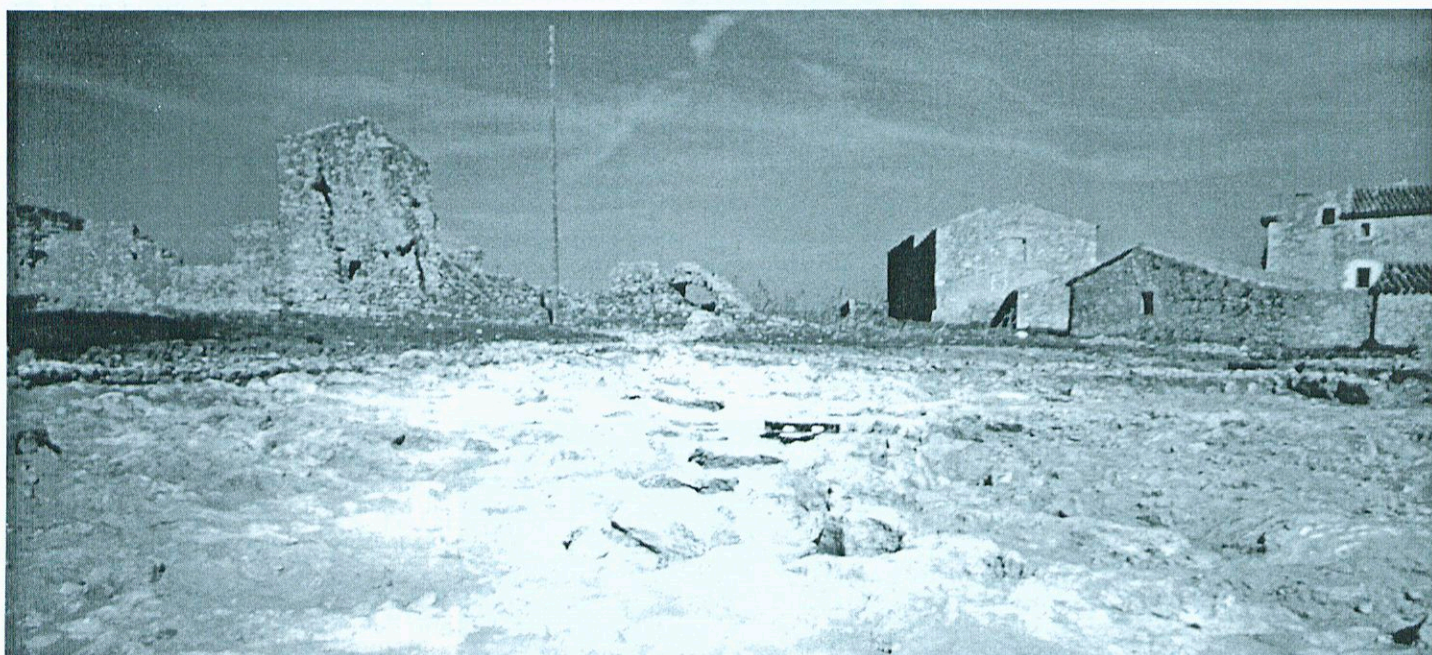
Però el patrimoni no sols es limita a ésser arquitectònic, sinó que també pot ser patrimoni històric, artístic, arqueològic, industrial, etnogràfic i també natural.

Actualment, la passivitat del Consistori municipal o el seu afany urbanístic poden fer perdre dos elements d'aquest patrimoni escalenc: el primer cas correspondria a la deterioració del Piló d'amarrar situat més enfora de

"La Plaja", el qual està circumdat per una gran esquerda que el posa en perill i que, si no s'hi posa remei, tindrà la mateixa fi que la Roca del Frare; el segon, seria l'afer "Camp de Golf", que posa en perill el patrimoni natural-paisatgístic i arqueològic de la zona de Vilanera, a part de la importància hidrològica i medi ambiental de l'àrea.

El titular d'un article de mitjans mes de maig (16-05-2002) afirmava que *Girona té 21 dels 61 camps de golf que hi ha a tot Catalunya* (és a dir, el 34'4%). Però això no és tot: n'hi ha 14 més de projectats a la província dels quals 10 corresponen a l'Alt i Baix Empordà. D'aquesta desena, a l'Escala es vol establir un camp de golf doble; sí, sí, doble: volen fer allò que se'n podria dir "un 2 en 1". Resulta que són dos projectes diferents, un a l'Escala (Golf l'Escala) i l'altre a Albons (Empúries Golf Club), que conformaran un gran complex en el que l'especulació urbanística no hi ha faltat: a part de l'hotel i de les instal·lacions de serveis també s'han projectat gairebé 400 xalets de luxe. I tot això en uns terrenys que fins fa poc eren de condició rústica i sols aptes per a conreu.

Aquest augment desmesurat de camps de golf posa en risc zones amb greus problemes d'aigua o



amb bosses freàtiques dèbils, com és el cas de l'Escala. A més, la pressió constructiva que s'ha iniciat a l'Empordà ha fet posar el crit al cel, doncs s'està ocupant el territori sense posar fre. Si això no s'evita, l'Empordà esdevindrà la "zona del ciment i del green", una immensa catifa de gespa que costa molts recursos i molta despesa d'aigua, la qual no és molt abundant (a l'Escala ens ho recorda l'inscripció de la Font del Pedró: 1796. *SI OBRAS TANCA*).

En el catàleg de l'exposició *La Flama Olímpica a Empúries i l'Escala, deu anys després. 1992-2002*, l'alcalde de l'Escala diu: *"Intueixo una Escala que guanyarà encara més en qualitat de vida, que sabrà progressar de manera contínua i sostenible, que deixarà un llegat als fills, als néts, a tots aquells que habitaran en el futur [...]. Somnio amb un poble molt respectuós amb el medi ambient, molt conscient que allò que es fa en el present repercuteix, en el futur, a curt i llarg termini i que, per tant, per mantenir el benestar de què gaudeix, no solament en l'entorn paisatgístic sinó també en l'urbà, ha d'actuar amb seny i donar prioritat a les persones, a les seves necessitats d'espais verds i també a la recuperació de zones comercials i d'esbarjo. Només així serà possible encarar, amb èxit, els reptes i el desenvolupament futur que planteja el turisme com a activitat primordial de l'Escala."* No sé, però a mi em sembla una mica contradictori tot plegat.

Però vull fer unes puntualitzacions: a) ser respectuós amb el medi

ambient no només vol dir fer recollida selectiva de residus, b) els dos únics pulmons verds que es conserven al municipi són Empúries, i entorns, i les Planasses, i tots dos ja estan amenaçats amb l'especulació constructiva, c) des de fa temps, el sector turístic està intentant desestacionalitzar la temporada d'estiu, fet que s'està realitzant, doncs el canvi d'hàbits del turista (al qual ja no només l'interessa "el sol i platja") fa que als mesos de primavera i tardor es comenci a registrar més ocupació i que, per tant, s'allargui la temporada. Per tant, cal cercar les mesures necessàries per assolir un **dinamisme i creixement sostingut**, tot tenint en compte el **desenvolupament sostenible** i el **turisme cultural**.

Un alè d'aire esperançador fa preveure una resolució esperada i satisfactòria del conflicte: s'han creat plataformes en contra de la construcció del camp de Golf, d'impuls i defensa del Patrimoni i el "Fòrum Transversal un altre món és possible"; a més, ha aparegut un "Astèrix" que resisteix a l'embat del poder de Roma. Però un sol gal no pot fer front al diner (sempre els diners!) i a l'especulació, però si frenar el procés: cal que hi hagi una major conscienciació envers el perill que ens amenaça per a poder cercar els mecanismes de repulsió d'aquest projecte i que, mitjançant la campanya de recollida de signatures, **Vilanera arribi a ser Bé Cultural d'Interès Nacional**. Cal que hi posem remei i que no permetem perdre el patrimoni, la identitat i allò que ens caracteritza: en definitiva, el ser *Escalenc*. ■

Els anys 70 en color

ÈLIA HOPEL

Aquest 18 de juliol Franco ressucita i en trobar-se amb el vigilant del Valle de los Caídos li pregunta: «Qui mana ara a Espanya amb això de la democràcia?». El vigilant, un cop refet de l'espant, li respon: «No es preocupi, manen els nostres».

Tot seguit li va recitant cognoms per ell molt coneguts: «El president del govern és José M. Aznar, nét de Manuel Aznar, el seu estimat periodista; el portaveu del govern és Pío Cabanillas, fill de Cabanillas Gallas, el seu ministre d'Informació; l'ambaixador al Marroc és Arias Salgado, fill de l'altre ministre d'Informació i Turisme; el responsable d'Immigració és Enrique Fernández Miranda, fill del també Fernández Miranda; el representant del govern al País Basc és Mayor Oreja, nebot de Marcelino Oreja; el ministre d'Autonomies és Jesús Posada, fill de Posada Cacho, governador civil de Sòria».

I continua: «El ministre de Justícia fins ara era Margarita Mariscal de Gante, filla de Jaime Mariscal de Gante, el seu fidel director de Règim Jurídic de la Premsa; el responsable de la seu de Governació és Alberto Ruiz Gallardon, nét del portaveu Víctor Ruiz; el director d'Antena 3 és Ernesto Sáenz de Buruaga, nét del militar que va inaugurar amb vosté el Valle de los Caídos». Al final, en preguntar un eufòric Franco qui mana a la seva Galícia natal, el vigilant li respon: «Fraga». «...El nét?». «No, ...el de sempre».

Espanya avui: els actuals patriotes-constitucionals són descendents dels antics patriotes, el govern mana a cop de decret, la premsa diu amén a tot, Catalunya i Euskadi veuen els seus drets retallats, partits il·legals, es reclama Gibraltar, el Real Madrid guanya la Copa d'Europa, Uribarri transmet el Festival d'Eurovisió, el Mini Morris, el Dúo Dinámico... Tota una tragicomèdia. És com tornar als anys 70 però en color. Però, on es camufla el petit dictador gallec? ■



RICARD GUANTER

Parar la fresca

Ans enrera hi havia molta més comunicació entre la gent del poble que no pas ara. La vida agitada de l'actual societat, les preses, la televisió, el gran nombre de vehicles, l'expansió urbanística de la població, el mateix viure a pis i no a planta baixa, etc. són causa d'aquesta incomunicació.

En el veïnat abans es coneixia tothom i es vivien en més intensitat i comunicació els problemes familiars, d'uns i altres, participant també, llevat rares excepcions, de les alegries: un naixement, un casament, un èxit en els estudis, una titulació, etc. El carrer era una veritable família. La gent es parlava, conversava, dialogava, s'ajudava.

Està clar que entre el veïns també hi havia els seus més i els seus menys, els seus estira i arronsa. La gent renyia però al final acabava fent les paus, amb motiu d'una defunció, una malaltia, una desgràcia familiar, d'un festeig etc.

Un dels moments en que més es vivia aquesta comunió entre els veïns del carrer era la vesprada de l'estiu, dins un ambient de distensió i bon rotllo, que ara diríem, quan es parava la fresca a fora el carrer.

Aquestes tertúlies de carrer s'iniciaven quan arribaven els primers calors estiuençs. Abans no es coneixia l'aire condicionat i ni tan sols els ventiladors. A dins les cases no s'hi estava massa bé tot i que les gruixudes parets de les quals estaven constituïdes, apaivagaven molt la calor del seu interior. No hi circulava l'aire llevat de les que donaven a dos carrers. Aleshores es podia fer una combinació amb l'obertura de portes i finestres.

La gent arribava al vespre cansada i acalorada. La jornada havia sigut llarga i dura, sobre tot en les famílies pageses en les quals es treballava de sol a sol. Les dones havien anat a remendar la xarxa als diferents estenedors que hi havia al poble, a la fàbrica de salar, a la de gènere de punt, a cavar blat de moro, a ajudar a tragar garbes i a més s'havien encarregat de les feines de la casa i en les que es criava aviram, donar-los menjar, anar a collir cargols pels ànecs, escurar les gàbies dels conills, el galliner, etc. En una casa, si es vol, sempre hi ha feina per fer...

Els llums de les cases s'anaven apagant. Del seu interior anava sortint gent proveïda, la majoria, de cadires de balca i els que no en tenien se seien al cim d'un soc o en la vorera si es que en aquell carrer n'hi havia. Així s'anaven fent els diferents grups en molts carrers de L'Escala. Ja s'havia fet fosc. Els llums de la Vila, flacs i escassos, ens feien escassament claror per veure'ns. Les últimes persones en incorporar-se a la rotllana eren les mestresses de casa que no ho feien fins que no tinguessin la cuina arreglada. Altres venien de portar els més menuts al llit.

Els que normalment no podien participar en aquestes tertúlies de carrer eren els homes i nois grans de la casa que anaven a la teranyina, llevat que hi hagués lluna

plena. Quan es parava la fresca en terra, ells ja es trobaven enmig del mar a l'esguard de poder cenyir desitjosos de fer una bona calada.

Els que sí no hi faltaven mai eren els nens i nenes del carrer. El seu interès no consistia en fer petar la xerrada cosa que deixaven pels grans, sinó que el seu afany era divertir-se i jugar fins que no poguessin més.

I això que hi havia nens que ja no sé quants partits de futbol portaven jugats aquell dia en els carrers i en els estenedors de L'Escala, sempre que es poguessin escapolar de la vigilància a què els tenia sotmesos l'agutzil del poble el popular i bonàs Francisco Batalla.

I altres bordegassos tampoc no sé quantes milles portaven nedades a la platja, al Port d'en Perris o al Riells, per dir els llocs més populars del poble aquells temps. Altres, o aquests mateixos, alternant-ho amb el joc i la natació, potser havien estat el mal son dels gòmits, guiules, porquets, etc. rebuscats entre les aigües que separaven les roques i esculls del nostre costaner.

Les nenes tampoc quedaven endarrera a l'hora de jugar: La "mançana" les tenia engrescades. També jugaven a cordes, a bèlit, a nines, un joc ja més reposat. Uns i altres, nens i nenes, encara havien tingut temps, els més aplicats i els de cases que es preocupaven de la seva formació, d'anar una estona a repàs perquè refresquessin coneixements i alhora evitar que quan arribés setembre no es trobessin totalment desconnectats de l'escola.

Dèiem que la mainada formava part de la colla que paraven la fresca en el seu carrer, però aquella estava ocupada en els seus jocs. El que més recordo era el de mistri, el que no vol pas dir que quan estàvem

cansats de jugar-hi ens passéssim al de les boles a sota una llum, o a saltar i parar.

Els cotxes i les motos en prou feines se'n veien, el que permetia que la mainada pogués fer-se mestressa del carrer sense por de ser esclafada.

Igualment els grans podien seure tranquil·lament al mig del carrer. Res els destorbava. Les freses no existien. La tranquil·litat era absoluta, bucòlica. De quan en quan sortia d'una cort del barri un bram de burro que es perdia cel a munt.

Jo he conegut dos carrers per parar la fresca. Un, l'Alfolí, més mariner, més salí, més airejat, en pendent cap a mar. L'altre, el carrer Nou, quan es deia així. Aquest era més pagès, més calmos, més aïllat però molt commutatiu entre els veïns. S'hi sentia fortor a fems, en lloc del de

peix salat, com al carrer Alfolí.

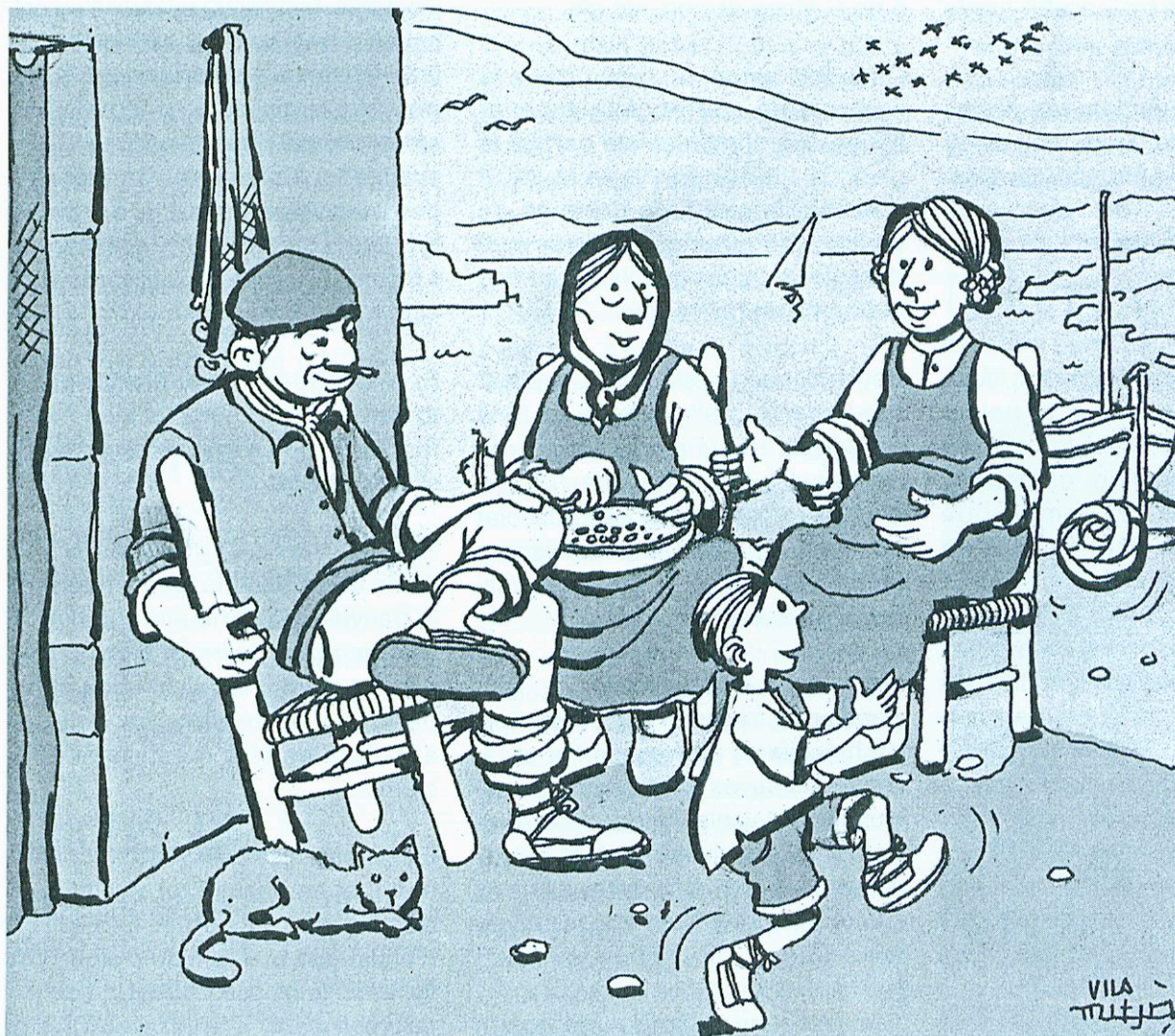
En un i altre el bestiar ja reposava a les quadres ben tip. Els seus amos no s'haurien assegut a parar la fresca sense tenir-los ben servits. Els carros uns els posaven dins l'entrada, les cases que en tenien, i altres els deixaven fora el carrer, durant tota la nit, sense por a res. D'abans es diu que es podia dormir amb les portes obertes.

El qui solia ser el darrer en arribar del camp quan m'estava al carrer Nou, recordo que era en Rafel Sabadí, quan feia de pagès. Sovint ho feia de fosc. El vàiem pujar de pressa.

Jo havia sentit explicar al meu oncle Jaumet Salvat i fins i tot jo mateix ho havia pogut observar tot tornant del camp amb ell quan ja fosquejava, que el cavall coneixia quan, acabada la jornada, s'acostava al

poble. La proximitat de l'escalf de la quadra, la gana que l'apretava de valent i l'esperat repòs després d'una diada intensa de treball, feien que l'animal anés més de presa que el de costum. No calia fer servir el fuet. Hi havia cavalls que si els hi haguessin tapat els ulls haurien sabut trobar la quadra.

En la colla que parava la fresca sempre hi havia el contemplatiu que s'entusiasmava mirant, panxa enlaire, la volta del cel, totalment cosida de puntets brillants, juganers anant d'un lloc a l'altre de manera vertiginosa. Es digui el que es digui, contemplar un cel estrellat en una nit clara i serena d'estiu, és una meravella, una delícia que solament ens ha estat donada al gènere humà. I més d'algú es pregunta ¿Qui és el creador i el conservador de tota aquest prodigi? Els creients ho tenim molt clar.



Els altres es lliuraven totalment a la xerrameca. Com que pràcticament tot el veïnat era a fora, assaborint la fresqueta de la nit, no hi havia perill de molestar ningú. Per tant, no era necessari controlar els decibels de la veu. El sol perill era que, si es parlava massa fort, no es despertessin les criatures que ja eren a dormir.

¿I de què es parlava? Doncs una

mica de tot. Es solia fer un repàs general a la jornada, que si havia estat el dia més calorós de l'any, que si a les sis del matí ja estàvem collint cargols per donar els ànecs que criaven per la festa major. Que a l'hort hi havia hagut treballs per poder regar, que l'anyada del blat no havia estat tan bona com era d'esperar, que cal fer una ensulfatada més a la vinya, que avui la caixa de la sardina anava a cap preu, que hi ha treballs per arribar a cap de setmana, que els dofins estan fent de les seves a la xarxa etc.

Es parlava dels fills, de l'escola, dels nous mestres que vindrien el proper curs, dels vestits estrenats o per estrenar, dels festejos, de que aquella noia o aquella altra havien trobat un xicot d'una casa molt rica, dels propers casaments, d'aquell que s'havia hagut de fer de pressa i corrent per haver fet pasqües abans del ram, de què tal parella havia renyit.

Es parlava de l'Ajuntament, de les coses que no feia o feia malament, del mal estat dels carrers i camins, dels impostos, de que amb l'arribada dels estiuejants els preus es pujaven...

Naturalment els més joves parlaven del futbol, del local sobre tot, quan n'hi havia o quan no n'hi havia. Buscaven els culpables de no haver-n'hi. Òbviament es parlava del Barcelona i també de l'Espanyol d'en Pere Solé, d'en Diego Castellà, d'en Sagàs...

Els més grans recordaven quan el primer equip de l'Espanyol, liderats pel mític Zamora vingueren a estar-se uns dies a l'Hotel Empúries tot esperant participar en la final de la Copa del Rei la qual, per cert, guanyaren en front del Madrid en el Camp del València. Entrenaven per la tarda en el vell i desaparegut camp de Miramar tenint com espectadors molts escalencs que no es volien deixar perdre aquella

ocasió de veure de ben a prop uns jugadors de gran categoria.

Els qui treballaven a la vinya i als horts plegaven més aviat per poder anar al camp. Alguns miraven els entrenaments de l'Espanyol amb el cabàs i el tràmec a l'esquena, a peu dret naturalment. Per veure a n'en Zamora ho haurien fet tot.

Quan havia passat la Mare de Déu d'Agost, començaven a aparèixer els primers programes anunciant els diversos festejos de la propera Festa Major. Aleshores el tema capdal de conversa a l'hora de parar la fresca era comentar les orquestres que vindrien, les pel·lícules que es farien a Pequín i a Can Rafel Sureda, quins equips de futbol veuríem, com seria l'emalat, on s'instal·laria i quan es podrien anar a comprar les llotges, el preu de les mateixes, si vindrien o no el autos de xoc, etc.etc.

Quan feia estona que es parava la fresca algú començava a pesar figues. Era comprensible perquè la gent a l'estiu es llevava molt d'hora. Els que sí ja dormien de veritat eren algunes criatures que després de jugar una llarga estona ja no podien resistir més.

Recordo que un dia sentia explicar a la Roser Gardella, una de les filles de Ca l'Agustí, que quan elles eren petites tenien unes màrfegues d'aquelles fetes de bosses de blat de moro. Eren com uns matalassos petits però en lloc de llana a dins hi havia fulles seques.

Recordava ella que els dies que paraven la fresca al carrer del Port on hi tenien la carnisseria i la casa, treien les seves màrfegues a fora i quan els hi venia la son s'estiraven sobre les mateixes quedant-hi ben adormides. La feina seria després per la seva mare per acompanyar-les al llit.

Els dies que feia una calor

insuportable i ja parlem d'anys més pretèrits, algunes dones s'animaven entre elles mateixes i deixant el "parar la fresca" a mig fer se n'anaven fins el Riells a prendre un reconfortant bany. Ens conten que algunes dones es banyaven a aquella hora amb una bata llarga posada o cosa semblant.

Per anar-hi passaven pel vell Camí Ample, quan estava rodejat de vinyes, o pels corriols que portaven a Riells tot vorejant els estenedors que hi havia a la seva dreta on avui hi ha la primera línia edificada del Passeig del Mar. Aquest s'edificà sobre les roques del mar, si no tot, sí en una gran part.

Ens imaginem, per més que les actuals urbanitzacions i la frenètica vida comercial que s'hi viu ara ens ho posen molt difícil, la pau, la tranquil·litat, la soledat d'aquell racó de la platja de Riells. Sobre d'elles, les dones banyistes, apareixia un cel estrellat, meravellós, silenciós. Els únics testimonis del seu atrevit bany nocturn, eren les vinyes amb els seus raïms de maduració ja avançada, les pinedes amb el seu posat fantasmal que els hi donava la nit, els sorrals, les carenes de borrom, les canyes, els tamarius, etc.

Ben fresques i remullades se'n tornaven a casa seva tot xino xano, ferint, amb la seva xerrameca, el silenci de la nit.

El dia ja havia esgotat les seves hores caloroses i fatigants i donava la benvinguda al nou jorn. La gent, amb la cadira de balca a coll anava entrant a casa seva. Si la calor ho permetia dormirien. La soledat absoluta es feia mestressa dels carrers.

Els serenos ja havien recitat la seva habitual cantarella tot vigilant els dos barris del poble. El lladruc d'algun gos o el remiau d'algun gat vetllaven la nit estiuenca. Una curta i calorosa nit. ■



Dilluns, dia 3

- L'Ajuntament crea una beca d'hivern per a treballs relacionats amb el llegat de Víctor Català - Caterina Albert.

Dimarts, dia 4

- Degut a la manca de professionals, les visites al ginecòleg tenen, al cap de l'Escala, una llista d'espera de sis mesos.
- Les "banderes blaves" de les nostres platges.

El municipi escalenc tindrà aquesta temporada quatre platges amb qualificatiu de Bandera Blava, és a dir una més que l'any passat. A les tres que ja en tenien, Moll Grec, les Muscleres i Riells, s'hi afageix la Platja. També, com l'any passat, té Bandera Blava el Port de l'Escala.

- Avui es presenta a Roma el llibre sobre les excavacions fetes a Sant Martí d'Empúries, entre els anys 1994 i 1996.

Dimecres, dia 5

- Demà es celebra el ple ordinari de l'Ajuntament amb 24 punts a l'ordre del dia, entre ells, canvi de nom dels carrers i nou disseny de l'escut municipal.

Dijous, dia 6

- Els comerciants de Riells es queixen a l'Ajuntament de la presència de rates i reclamen un aparcament al barri.

Divendres, dia 7

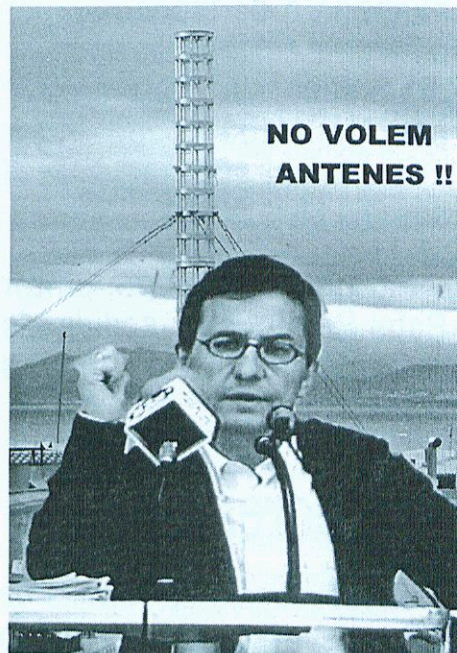
- Segons el PSC, els serveis sanitaris escalencs estan a punt de patir un conflicte laboral important.
- El ple d'ahir nit va aprovar donar nom a algunes zones de la població que no en tenien i fer una red denominació d'algun espai.

Entre els diferents indrets que se'ls ha donat nom, destaca la plaça pública que queda al centre de l'antic camp de futbol Miramar, que des d'ahir s'anomena plaça de Catalunya. Altres espais concrets són la placeta que es troba entre la cantonada dels carrers germans Masferrer i Moreneta, que passarà a denominar-se plaça del III Centenari. També s'ha posat nom a la plaça que queda sota el Pavelló Poliesportiu que s'anomenarà plaça dels Tres Pins, nom popular amb què es coneix la zona. Altres canvis són l'avinguda que va des del Camp dels Pilans fins l'antic escorxador que passarà a dir-se avinguda Francesc Macià. La zona del passeig peatonal que va fins Empúries, que encara no tenia nom, s'anomenarà passeig d'Empúries i serà dedicat al doctor Pi i Puig. En la mateixa zona d'Empúries, el mirador situat sobre la segona platja s'ha batejat com a Mirador de la Flama, i el carrer que va fins el Museu d'Empúries es dirà carrer de Josep Puig i Cadafalch. Un altre sector de l'Escala que es veurà afectada per aquestes modificacions serà el dels Riells. Concretament l'avinguda que porta el seu nom adoptarà altres denominacions segons els trams. Així es manté el nom d'avinguda dels Riells, des de la rotonda de la confluència amb l'avinguda de Girona fins a la platja. A continuació i fins el carrer Sibil·la de Fortià serà l'avinguda del Petit Princep. Des d'a-

quest punt fins la cruïlla amb l'avinguda de Montgó es denominarà avinguda de la Clota i, ja fins la platja de Montgó, serà avinguda Montgó. Pel que fa al vial que va des de l'avinguda del Petit Princep fins la Clota Petita, vorejant el mar, es batejarà amb el nom de Ronda de la Clota Petita. Els canvis dins el núcli antic són pocs i es destaca el carrer del Mig el qual es dedicarà al compositor i instrumentista de tenora Albert Martí, sense necessitat de canviar el nom. En el referent a edificis, ja s'ha posat nom al Centre d'Assistència Primària, actualment en construcció: s'anomenarà Doctor Moisès Brogi. Finalment els últims carrers batejats són els de la recent creada zona industrial, per la qual el consistori ha escollit una temàtica que fa referència a antics oficis que es feien a la vila. D'aquesta manera el carrer principal es dirà Ronda dels Oficis, mentre els altres tenen noms específics com carrer de l'Esganyadora, dels Corders, dels Llauners, de les Remendadores, dels Saladors, dels Boters i de les Cosidores.

Dilluns, dia 10

- L'Associació de veïns contra



les radiacions nocives ha presentat una querrela contra els responsables de Telefónica per estralls i per delictes contra el medi ambient.

- Vivendes del núcli antic incloses al catàleg de protecció.

En el darrer ple de l'Ajuntament es va aprovar inicialment una normativa per protegir un total de 262 edificis i elements arquitectònics del núcli antic. La normativa extableix tres categories. La primera, la més restrictiva, on s'hi inclouen edificis com ara l'Alfolí de la Sal o Can Maranges, preveu la conservació integral de les façanes i volumetria. La segona, el grup B, preveu només la conservació íntegra de la façana, sense impedir, si així ho preveu el Pla General, que s'hi afegeixin noves plantes. Quan a la tercera, la menys severa, contempla la conservació i recuperació d'aquells edificis arquitectònics que cal conservar en cas d'enderroc de l'edifici. La normativa serà notificada individualment a tots els afectats.

Dimarts, dia 11

- L'Ajuntament aprova una suspensió de llicències per edificar al solar de les antigues drassanes, que serà afectat per l'entrada a un futur aparcament soterrat, sota el passeig Lluís Albert.

- Part de la casa del pintor Rafel Ramis, serà cedida als artistes durant els mesos d'estiu.

Dimecres, dia 12

- La restauració de l'ermita de santa Reparada es fa cada cop

més imminent i l'assumirà l'Ajuntament.

- L'escalenc Josep Tero acaba d'editar el seu sisè disc.

La casa discogràfica Picap acaba d'editar el sisè disc de la trajectòria personal de Josep Tero. Porta el títol de "Sal" i està centrat en el mal d'estimar que des del segle XII ja reflecteixen les balades de trobadors.

- Diumenge al migdia es farà una recepció a l'Ajuntament per a l'equip del FC L'Escala, campió de la lliga de Primera Regional.

Dijous, dia 13

- Aquest matí s'ha connectat la bomba d'impulsió de les aigües residuals del Camp dels Pilans.

- Tots els sectors implícits van celebrar ahir la primera reunió de la mesa de Sanitat local.

Divendres, dia 14

- La Flama Olímpica va tornar a brillar ahir a Empúries.

Prop de tres-centes persones varen seguir ahir les evolucions dels actes commemoratius del desè aniversari de l'arribada de la Flama Olímpica a Empúries. Els actes s'iniciaven a poc més de les set de la tarda amb l'arribada de cinc barques de vela llatina a la platja de les Muscleres. El seguici que portava la Flama, així com els quatre elements bàsics -aigua, aire, terra i foc-, va desplaçar-se cap al jaciment arqueològic tot fent una parada al Mirador de la Flama, on es descobria una placa en recod de l'efemèrides. Cal esmentar que hi eren presents els primers rellevistes

del 92: Miquel Noguer i Carme Valero. Entrant al recinte el seguici es dirigia cap el temple d'Esculapi, on el grup de Danses "La Farandola" ballava un Contrapàs, dansa precursora de la sardana i un Sirtaki d'origen grec. Un cop encès el pebeter van prendre la paraula el director general de Patrimoni Cultural, Marc Mayer i l'alcalde, Josep Maria Guinart. Feta la cerimònia, arribava l'hora de les inauguracions: primer a la Casa Forestal i després a l'Ajuntament. Al mateix temps una cinquantena de nens i nenes de deu anys, transportaven en relleus la Flama fins la Casa Forestal i posteriorment fins l'Ajuntament, tot fent una recorregut per diferents carrers del municipi.

L'exposició de la Casa Forestal representa la visió més institucional de l'esdeveniment i s'anomena "La Flama Olímpica-Empúries i l'Escala, deu anys després". Quan a la de l'Ajuntament representa més la visió local d'aquella data històrica: 13 de juny de 1992. També es va presentar el llibre que recull les impressions i records de tots els estaments relacionats amb l'esdeveniment.

Dilluns, dia 17

- El Fòrum Transversal recull signatures demanant que Vilanera i la Muntanya Rodona siguin proclamats bé cultural d'interès nacional.

Dimarts, dia 18

- El CER engega un any més el taller de ceràmica per a nens i nenes, conduït per Margarida Geronès.

Dimecres, dia 19

- La majoria dels serveis

públics estaran demà aturats amb motiu de la vaga general.

- Avui s'ha acabat d'asfaltar el tram del carrer de la Riera que connecta amb l'avinguda Ave Maria.

Dissabte, dia 22

- La vaga general passa a l'Escala sense pena ni glòria. Només es va notar l'aturada en els serveis municipals i ensenyament. Poquíssim següent a l'empresa privada.

- La deixalleria de l'Escala és la que obté millors resultats de recuperació de materials i la que té més usuaris de Catalunya.

El Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya ha concedit a l'Escala el Premi 2001 de recollida Selectiva de Residus. El municipi ha rebut la comunicació oficial, amb invitació per assistir a l'acte a recollir el premi al Palau de la Generalitat, el dimarts dia 25 de juny a les set de la tarda.

Dimarts, dia 25

- La Junta del CER es dona unes setmanes de marge per trobar un nou president i decidir el futur de l'entitat.

- Aquest cap de setmana - amb un 80% d'ocupació d'hotels-, s'han obert les oficines de Turisme de la plaça de les Escoles i dels Riells.

- "L'autobús de la vida" serà dillun vinent a l'Escala, per iniciativa de l'Associació contra el Càncer.

Dimecres, dia 26

- L'Escala acollirà un any més un concert del cicle "Reggaestiu".

Els ritmes caribenys del reggae tornaran per segon any a l'escenari idíl.lic de la platja d'Empúries. Serà un concert per a la nit del dissabte 10 d'agost, que enriquirà encara més l'oferta musical d'aquest estiu.

- Empúries enlluerna els nois d'"Operación Triunfo". Ahir hi gravava un clip David Bustamante, entre una multitud de fans embogides.

- L'escalenca Beni Ballesta guanya el premi d'art "Joan Cos", entre un total de vuitanta obres presentades.

Beni Ballesta va guanyar el premi de pintura que convoquen el Casino Menestral figuerenc i Caixa Laietana, per la pintura d'una figura humana d'esquena i rebregada sobre si mateixa.

Dijous, dia 27

- El CAP de l'Escala ha hagut d'atendre una trentena de pacients infectats per la salmonela de la coca de sant Joan, de Torroella.

- L'Associació "un tap porta un somriure", fa una campanya de recollida de taps de plàstic per finançar la compra d'una cadira de rodes.

- El primer equip del Club Bàsquet l'Escala fitxa un jugador de Bòsnia amb quatre anys d'experiència a la segona lliga universitària dels Estats Units.

Divendres, dia 28

- Aquest migdia, a la plaça de l'Ajuntament, amb tota la plantilla vestida de gala, s'ha fet la presentació de tot el dispositiu de la Policia Local per aquest estiu. El dia d'avui, vigília de Sant Pere, és el dia patronal de la Policia Local de l'Escala.

- Ahir es va fer la instal.lació d'uns lavabos públics a la Riba, amb un cost de 54.000 euros.

Ahir al matí es van instal.lar uns lavabos públics a la Riba, situada a la part dreta de la Platja. Les instal.lacions s'han col.locat en una zona elevada uns vint centímetres del nivell, de l'aparcament, i s'hi ha construït dos graons i una rampa per fer-la accessible a tothom. La ubicació d'aquest projecte, aprovat en ple, es va consultar prèviament als membres de la UBET. A finals de la setmana que bé es farà la inauguració oficial.

- Josep Maria Guinart, és guardonat per la Federació Catalana de Futbol, pel treball i contribució al món del futbol.

El divendres vinent es celebra a Barcelona, al Palau de Congressos de Catalunya, la tretzena Nit del Futbol Català. Una edició on hi serà present el futbol escalenc per partida doble: Un total de 350 equips hi seran guardonats, entre ells el primer equip del F.C. l'Escala que recollirà el trofeu de campió del grup primer de Primera Regional. Alhora s'hi destacarà el treball d'algunes persones per la seva contribució al futbol. Serà en aquest capítol on l'alcalde de l'Escala, Josep Maria Guinart, rebrà la distinció. Durant l'acte, que es completarà amb un sopar, es farà un homenatge pòstum a Ladislao Kubala i també s'honorarà la selecció catalana. ■



VILI-GRAN

Campionat de futbol estiu 2002

Celebrat al camp de gespa artificial dels terrenys municipals, varen participar-hi aquests vuit equips: AVISINIOS, SENIN SISTEMES, CLUB NÀUTIC, CITROEN, LLIBRERIA PORT-MAR, RUCKIES, MET, GRABALOSA i 4 VENTS. La competició s'iniciava el 3 de juny, pel sistema de tots contra tots a una sola volta, jugant-se dos partits diaris els dilluns, dimarts, dimecres i dijous.

El dijous 27 els quatre primers classificats disputaven les semifinals que oferiren els següents resultats:

4 VENTS - CITROEN 4-1
PORT-MAR - SENIN SISTEMES 3-3

(passava a la final el PORT-MAR, guanyador a la tanda de penals).

Dissabte 29, primerament per decidir el tercer i el quart lloc:

SENIN SISTEMES - CITROEN 0-2

Tot seguit la gran final:

4 VENTS - PORT-MAR 2-4

Campió, per tant, el conjunt del PORT-MAR, un jugador del qual, en Marc Colomeda, "Marquet", obtenia el trofeu de màxim goleador.

Atletisme

Proves en les quals han participat els atletes del Club Flama 91:

3.3 Banyoles; VIII Mitja Marató del Pla de l'Estany, de 21'97 km.

31.3 Vilabertran: XXIII Marxa Popular de la Tramuntana, de 16 Km.

21.4 Sant Pere Pescador: XVII Marxa Popular del Baix Fluvià, de 14 km.

28.4 VIII Mitja Marató Ciutat de Girona, de 21'97 km.

1.5 XXIV Marxa Popular de Bordils, de 20 km.

19.5 Corcà: III Marxa Popular del Puig Rodó, de 20 km.

23.6 XXVIII Pujada Popular a la Salut, des de Sant Feliu de Pallerols, cronometrada. Cal destacar que en aquesta darrera prova Joaquim Duran quedà en segona posició de la seva categoria.

3a Trobada Interinstituts de les comarques gironines

El dissabte vuit de juny es va disputar a les instal·lacions del GEIEG de Girona, la tercera edició d'aquests aplegaments.

Hi varen participar els següents Instituts: IES Sobrequès, CES Bon Soleil de Pineda, IES El Pedró de l'Escala, GEIEG, IES Palamós, IES de Calonge, CES Euclides de Pineda i un combinat d'IES.

Es formaren dues categories: una d'equips de 1r cicle d'ESO, 1r i 2n (12-13 anys) i l'altra d'equips de 2n cicle, 3er i 4t (15-16 anys). L'Institut de l'Escala, que és el tercer cop que hi participa, va presentar un total de 32 jugadors distribuïts en tres equips, un de 1r cicle i dos de 2n cicle.

Aquest va ser el resultat final en les diferents categories:

PRIMER CICLE D'ESO, guanyador: IES EL PEDRÓ DE L'ESCALA.

SEGON CICLE D'ESO, primer lloc: Secció de rugbi del GEIEG; segon lloc: IES de Palamós; tercer lloc: equip A de l'IES EL PEDRÓ; sisè lloc: equip B de l'IES EL PEDRÓ.

La presència escalenca en aquesta activitat organitzada per la secció de rugbi del GEIEG, va ser possible gràcies a l'APA de l'Institut que va finançar l'autocar pel desplaçament dels alumnes-jugadors, així com al Patronat Municipal de l'Esport que gentilment cedia els equipaments. ■

Assemblea extraordinària del CER

A l'hora de segona convocatòria, les 10 del vespre del divendres 21 de juny, amb una quarantena d'assistents i tenint una hora i mitja llarga de durada, va celebrar-se a la sala del Centre Cultural Municipal "Xavier Vilanova", una reunió de socis on s'exposava i comentava l'únic punt que figurava en l'ordre del dia de la convocatòria: "Disolució de la junta actual".

Obria la sessió l'Angel Torrent, manifestant que, per raons personals especialment familiars, el dia 31 de maig havia presentat la dimissió del càrrec de president, posant-lo a disposició dels companys de junta. Al no acceptar-lo cap d'ells acordaren convocar una assemblea extraordinària per donar-ne la deguda informació i alhora pulsar l'opinió dels associats per així intentar, entre tots, trobar una solució favorable per la bona marxa de l'Entitat.

Torrent es ratificava en la seva decisió, mentre la resta de la directiva, fins i tot ell mateix, es mostraven disposats a continuar la seva feina sempre i quan es trobés una persona disposada a assumir la presidència.

En el transcurs de l'acte, l'actual junta va constatar que el principal problema en que es troben és el poc suport que reben per part dels socis, tot fent avinent que, -mentre moltes de les seccions, esmentant com a exemple: televisió, cinema, ceràmica, tennis taula, esbart dansaire,

tallers de costura i manualitats... no els causen cap mena de preocupació, doncs rutllen amb una certa autonomia, sense necessitat d'una intervenció directa-, l'activitat que els genera menys entusiasme és la d'organitzar manifestacions sardanistes, segons sembla l'única tasca que els és motiu de preocupació i agobi. En aquest punt un dels membres de la junta va proferir unes impertinents i ofensives frases que amb tota certesa feriren la sensibilitat de més d'un dels assistents, l'entesa i ponderació dels quals feu que no rebessin el rebuf que mereixia tan injustificada i desagradable lleugeresa.

Les intervencions dels presents es centraven en interessar-se per l'actual organigrama, apuntant que potser seria avinent portar a terme una reestructuració general. En cap moment es va posar interès en parlar dels plans del projecte de reforma del centre -que s'havien col·locat a la sala d'actes-, un ambiciós projecte pendent de l'aprovació dels socis i evidentment de definir-ne el seu finançament.

L'assemblea es va cloure convocant-ne una de nova, pel divendres 19 de juliol, en el mateix lloc i en idèntic horari, deixant així un període de quatre setmanes, per tal de que tant els membres de la junta com els socis estudiïn i informin a tothom de la situació i així entre tots cercar un desenllaç satisfactori a la crisi oberta per la renúncia d'Angel Torrent. ■

Algunes activitats del mes de juny

Dia 8: A dos quarts de sis de la tarda, a la sala polivalent del Casal del Jubilat, concert a càrrec de la Coral de Sitges i la coral "Jardí del Pedró".

Dies 8 i 9: a la Platja dels Riells, la celebració de l'espectacular i apassionant Campionat d'Espanya de Motos d'Aigua.

Dia 15: A les sis de la tarda, a l'Església de Sant Martí d'Empúries, "Concert de Primavera" de l'Escola Municipal de Música "El Gavià", presentant CORDA CAMERA, CORAL JOVE EL GAVIA i VENT A 4.

A les deu de la nit al Barri "Rosa Lau", el tradicional "Play Back" que va aplegar una important concurrència.

Dia 16: A quarts de set de la tarda, complement del "Concert de Primavera" de l'Escola de Música. a l'església d'Empúries, oferint sota la direcció de Ramon Manén i Folch, "Picant l'ullet als grans mestres", amb actuació de VUIT DE BEC. A continuació el COR INDIKA interpretava una dotzena de peces sota la denominació "Del mar i de la terra".

Dia 19: A les vuit del vespre i a la galeria municipal "Emilia Xargay", inauguració de l'exposició "Barques i pescadors".

Dia 21: A les deu del matí, final del curs del CEIP Empúries, amb ball a càrrec del conjunt "Pica Picarol".

Dia 22: Al passeig Lluís Albert, davant l'hotel Rally "I Trobada de Cotxes Clàssics de l'Escala", organitzada per Vicenç Folgado.

A la nit, organitzada Pro Futbol

Base. "Desfilada de Models" al Pavelló Municipal de l'Esport.

Dia 23: A la gespa del Camp dels Pilans, a les sis de la tarda, inici dels actes de "Revetlla de Sant Joan", organitzada per l'Associació de Veïns Camp dels Pilans-Les Corts, amb "Jocs Infantils". A quarts d'onze arribada de la FLAMA DEL CANIGÓ, que després de recórrer alguns carrers escalencs era rebuda per l'Alcalde a l'Ajuntament i posteriorment trasllada al Camp dels Pilans per encendre la tradicional foguera. Seguia la festa amb un animat Ball de Revetlla. L'endemà diumenge, el Dinar Popular.

Dia 28: Revetlla de la "Festa Petita de l'Escala", Sopar de germanor a la Llotja de la Clota, amb ball pel conjunt XAKARA.

Dia 29: a dos quarts de dotze a l'Església Parroquial ofici solemne amb acompanyament d'orquestra. A la sortida, tres sardanes a la plaça de l'Església. A quarts de sis de la tarda JOC "Llop de Mar" a la Riba, amb en David Oliveras de guanyador; a les set, sis sardanes a la plaça de l'Ajuntament, i a la nit ball a la plaça de l'Univers. Totes les actuacions musicals varen ser a càrrec de la cobla-orquestra MARIMBA. La Comissió de Festes, amb el patrocini de l'Ajuntament va ser l'organitzadora d'aquesta recuperada "Festa Petita". Cal remarcar les manifestacions de desaprovació per part de nombrosos escalencs en desacord pels llocs escollits per portar a terme les activitats. Potser caldria tenir-les en compte si ens atenim a la significativa escassa participació de públic en els diferents actes programats. Val a dir que a les set de la tarda va caure un xàfec que refrescava força la temperatura. Sembla que el ball de nit va ser l'espectacle més concorregut, amb unes 700 persones, segons l'organització. ■

Zoila Casadevall i Graboleda
Pubilla de la Sardana 2002



XIV Festa de l'Esport

ELS MAXIMS GUARDONS DE LA TEMPORADA 2001/2002 FOREN PER ANNA SOLÉS VILABRÚ, GERARD MARIN JULIÀ I EL F.C. L'ESCALA.

La "Festa Anual de l'Esport" d'enguany, que va celebrar-se el divendres dia 7 de juny, va tenir lloc per primera vegada al Pavelló Municipal. L'aforament de la nova ubicació va permetre aplegar molta més concurrència, essent a la ratlla de cinc-cents els comensals presents en el sopar. Com cada any va haver-hi el sorteig de regals oferts per entitats i establiments i mentre es servien les postres es procedia a fer pública la relació dels que, segons nominacions de cada Club i a criteri dels components de la Junta del Patronat Municipal de l'Esport, han merescut les corresponents distincions. Lliuraren els trofeus les autoritats locals i membres del Patronat. Aquests foren els premiats:

Menció especial per a un Club de nova promoció:

Placa de benvinguda a l'esport escalenc al CLUB DE GOLF L'ESCALA-EMPÚRIES, que tot i no disposar d'instal·lacions en el municipi, ja ha participat als interclubs de "Pitch and putt", quedant classificat el dotzè lloc dels divuit equips inscrits.

Nominacions als Clubs de promoció més destacada.

FUTBOL CLUB L'ESCALA, per la seva aportació en tres punts bàsics: "escola de futbol", formada per més de quaranta jugadors, d'entre sis i nou anys, que han pres part en competicions de futbol 7.

"etapa competitiva" formada per vuitanta jugadors alevins, infantils, cadets i juvenils que han participat a les competicions de la Federació Catalana de Futbol, assolint bons resultats.

"futbol femení", que per primer cop a la història del Club s'ha aconseguit que un equip femení prengui part en competició oficial.

CLUB TENNIS L'ESCALA, que a nivell local té com a pilars bàsics per la promoció: organitzar diferents activitats i campionats entre els associats, la potenciació de la utilització de les pistes, l'increment d'inscripcions en les escoles d'estiu i hivern i la participació en les competicions provincials dels equips infantils, cadets, juniors i seniors.

CLUB NÀUTIC L'ESCALA-ESCOLA DE VELA, que té com objectiu promocionar l'art de navegar a vela i la cultura mediterrània. És seu de centres d'entrenament i concentració per a equips nacionals de classes internacionals olímpiques de la Federació Catalana de Vela i de la Reial Federació Espanyola. Organitza, entre altres competicions, la Setmana Catalana de Vela, la regata-memorial Valeri Ballester, el Trofeu Interclubs Empordà...

Nominacions per als Clubs més rellevants

EQUIP SENIOR DEL CLUB CÈR-L'ESCALA DE TENNIS DE TAULA, que assolí el sisè lloc en la superdivisió estatal, mantenint la categoria per desè any consecutiu i classificant-se per participar en la "Copa Nancy Evans". També obtenia el sisè lloc en els Campionats d'Espanya absoluts.

EQUIP SOTS-21 DEL CLUB CÈR-L'ESCALA DE TENNIS TAULA, que quedava campió de Catalunya, formant part de l'equip: Jordi Piella, Dani Paltré, Josep Maria Gómez i Joaquim Crexiell.

EQUIP SENIOR DEL CLUB HOQUEI LÍNIA, sots campió de la fase regular de la Lliga Catalana i cinquè classificat a la fase final del campionat d'Espanya, assolint l'ascens a la Divisió Nacional.

Nominacions als esportistes seniors més destacats

JORDI PIELLA I SERRA, que a més de formar part de l'equip del CER en superdivisió estatal, ha obtingut la medalla de bronze, en dobles mixtes, en els Campionats d'Espanya absoluts. Ha estat campió de Catalunya sots-21, en individuals, en dobles i per equips. Campió del torneig estatal sots-21 i internacional absolut amb Catalunya i amb Espanya.

GENÍS LEYBA I CUEVAS, entrenador i jugador del Club Hoquei Línia, amb una extraordinària trajectòria dins aquesta disciplina esportiva, a la qual després d'iniciar-se en el hoquei tradicional i practicar-lo durant vuit anys, va fer el salt l'any 1995.

Ha aconseguit fites molt envejables, arribant a la internacionalitat. La temporada 2000-2001, va portar l'equip senior escalenc de la novena posició de la temporada anterior a una honorosa tercera plaça, mentre aquesta darrera temporada ha aconseguit la classificació més meritòria de les que ha obtingut el conjunt des de la seva fundació.

ALBERT COMAS I PUIG, que pertany des de fa vuit anys al Club Bàsquet l'Escala. La seva valuosa aportació a l'equip de senior de la Primera Catalana ha estat clau per aconseguir en dues temporades consecutives el quart lloc de la classificació de la lliga regular. Així mateix realitza tasques d'entrenador en l'esport base, preparant aquesta temporada l'equip cadet femení.

CARLES TORIBIO I MARTINEZ, que ha jugat en totes les categories del F.C. l'Escala, des de benjamins fins a l'equip de primera regional, demostrant tothora la seva extrarordinària vàlua i posant en les confrontacions tot l'entusiasme i amor als colors del Club, que amb tanta dignitat ha defensat.

RAIMON ROCA I ROIG, regatista de la classe olímpica 470 del Club Nàutic l'Escala, amb excel·lents classificacions en les competicions en que ha participat: 25è en el Campionat del Món disputat a Vilamoura (Portugal), 4t al Campionat d'Espanya a Dènia, mentre que quedava en primer lloc en el Campionat de Catalunya.

S'està preparant per participar en els Campionats del Món que s'han de celebrar a Cagliari (Itàlia), tenint com a objectiu principal l'aconseguir una plaça de l'equip olímpic espanyol per poder assistir als Jocs d'Atenes.

EDUARD ABEL I MALLEN, jugador del primer equip del F.C. l'Escala que s'ha convertit en una peça clau per aconseguir l'ascens a la categoria Preferent. Titular indiscutible, porter àgil, segur, dels que donen confiança als companys i es fan mereixedors dels elogis i admiració dels seguidors. A més d'haver estat el menys golejat de la Primera Regional, cal remarcar que gràcies a la seva portentosa actuació, l'equip escalenc va eliminar el Granollers de la Copa Catalunya.

Premi a l'equip de promoció més destacat

L'EQUIP CADET FEMENÍ DEL CLUB BÀSQUET L'ESCALA, un conjunt que en el seu primer any de participació a la categoria cadet, portant a terme una brillantíssima temporada, s'ha proclamat campió de la lliga regular i ha aconseguit la Copa Federació, guanyant el Sant Hilari en semifinals i vençant en el partit decisiu, aixecant un resultat advers a pocs minuts del final, al favorit Tordera.

Esportista senior femenina més destacada

DOLORS ADAMS I GARRIGA, destacada corredora de fons del Club Flama-91. Participa a les curses com a veterana, aconseguint en totes les proves classificacions molt honoroses dins la seva categoria. Aquesta darrera temporada ha estat tercera a la Cursa de Sant Roc de Vilablareix, segona a la Pujada dels Àngels des de Girona, a la cursa de Palol de Revertit i a la marxa del Pilar de la Guardia Civil de Girona i primera a la Pujada a la Salut de Sant Feliu de Pallerols.

Esportista senior femení més destacada

ANNA SOLÉS I VILABRÚ, regatista de la classe olímpica Europa, que en la darrera temporada ha estat component de l'equip nacional al campionat d'Europa juvenil celebrat a Polònia, vintena en el campionat d'Espanya a Dènia, subcamiona del Campionat de Catalunya. És una regatista becada pel Consell Català de l'Esport.

Actualment s'està preparant pel campionat d'Espanya que ha de tenir lloc el mes de setembre a l'Estartit i el seu anhel, com el de tots els regatistes del C.N. l'Escala, és aconseguir una plaça per poder assistir el 2004 a Atenes.

Esportista senior masculí més destacat

GERARD MARIN I JULIÀ, com a regatista de la classe olímpica Europa, s'ha classificat catorzè al Campionat

del Món a Vilamoura, segon en el Campionat d'Espanya a Dènia, ha estat guanyador de la Copa d'Espanya a Càdis, cinquè classificat absolut en el Trofeu Princesa Sofia a Palma de Mallorca. Campió de la classe Europa, obtenint la primera classificació del rànquing nacional i essent membre de l'equip estatal. És un regatista amb beques ARC del Consell Català de l'Esport. S'està preparant per participar als campionats d'Europa a Newport (Bèlgica) i per lograr situar-se entre els cinc primers al Campionat del Món a Canadà. És sens cap dubte el millor regatista estatal de la classe Europa.

Premi al Club amb classificació més rellevant

EQUIP DE PRIMERA REGIONAL DEL FUTBOL CLUB L'ESCALA, que portant a terme una esplendorosa temporada, logrant el campionat de Primera Regional, ha aconseguit una fita ja mai lograda en els noranta anys d'existència del Club: ascendir a la Categoria Regional Preferent. El títol de campió l'hi ha donat dret a participar a la Copa Catalunya, competició en la qual, al derrotar en la tanda de penals al Granollers, nou Tercera Divisió, li ha permès accedir a la següent eliminatòria.

Les paraules de l'Alcalde amb frases de felicitació, encoratjament i els millors desitjos per l'esport escalenc, donaven pas a una sessió de ballables interpretada pel conjunt de **JACK CARMELO**, amb la qual es donava cloenda a la "Diada anual de l'esport". ■



El grup de guardonats: individuals i clubs. (Foto Gildo).

Gran aplec general Noces d'Or i d'Argent



Josep Alemany i Maria Bonhome, disposats a tallar el pastís. (Foto NOVAFOTO).

La diada anual de les “Noces d'Or i d'Argent”, que va iniciar-se a la nostra vila l'any 1983, quan la commemoració del III Centenari de la Parròquia, ha tingut ferma continuïtat i en conseqüència enguany ha arribat al “XX aniversari”. Per exaltar l'esdeveniment es va organitzar –com s'ha fet cada cinc anys–, una festa d'aplegament dels matrimonis que durant aquests vint anys els ha complagut celebrar comunitàriament l'acompliment dels seus respectius 25 o 50 anys de casats.

Aquesta “IV jornada” va tenir lloc el diumenge dia 9 de juny, participant-hi mes de dues-centes vint parelles. Un temps excel·lent va permetre portar a bon terme tots els actes programats, que s'encetaven al Cementiri, a 2/4 de 12, amb una ofrena floral en recordança dels companys difunts, sense oblidar mossèn Salvador Juárez, que en fou fundador i entusiasta impulsor. A 2/4 d'una tenia lloc a l'Església Parroquial, la Missa d'Acció de Gràcies, oficiada per mossèn Manel

i amb els càntics a càrrec de la Coral Vergelitana, dirigida per Ramon Joanmiquel. La mateixa agrupació, en acabar l'Eucaristia, va oferir un concert, en el recinte del temple, interpretant: “Sense vent” (tradicional escandinava); “Aurscoa Polita seaskandabo” (popular del país basc); “Moon River” (Henry Mancini); “Balaió” (Hèctor Villalobos); i “Somni” (M. S. Puigferrer). Fora de programa cantaren “Records de l'Escala” (Ferran Says) –una sorpresa d'agrair prepada gentilmente per l'ocasió–, i “l'Empordà” (Enric Morera).

Seguidament es procedia a denominar oficialment la placeta de la confluència dels carrers Germans Masferrer i Moreneta, que té com a nom “Plaça del III Centenari”. Feren ús de la paraula, en primer lloc mossèn Manel, a continuació en Cesc Targa –que ho feu en representació de les parelles– i finalment l'Alcalde, Josep Maria Guinart inaugurava també una placa, finançada pels matrimonis, amb fotografies i textos relatius al Temple.

En acabar es feia cap al Pavelló Poliesportiu Municipal, on –degudament acondicionat, que feia goig de veure–, l'empresa Viñolas-Costas va servir el “dinar de germanor”, a base d'entremès, cassoleta de peix i marisc, postres de músic, cava, pastís, café i licors. A l'hora de les postres, es va fer una distinció especial a la parella que porta més anys de casats. Varen ser en Josep Alemany i Mitjans i la Maria Bonhome i Curós que el propassat dia 25 de maig va fer seixanta-set anys que s'unien en matrimoni a la nostra Parroquia.

Un animat ball amenitzat pel conjunt ALBERT GRUP, que durà fins les vuit del vespre, posava punt i final a la celebració que, amb entusiasme, germanor i joia compartida, va complaure –segons opinions generalitzades–, tota la concurrència. Es coincidia en afirmar que seria molt satisfactori i beneficiós pel col·lectiu, si a la nostra vila sovintegessin els actes d'aquestes característiques. ■

XVI Aniversari del Casal del Jubilat "Jardí del Pedró"

El dissabte quinze de juny fou la diada escollida per celebrar l'aniversari de la fundació del Casal del Jubilat. Els actes que enguany es portaren a terme, s'iniciaren a les 10 del matí a l'Església Parroquial amb la Missa en record dels companys traspassats.

Seguidament sortida en autocars

en direcció al Portús, amb l'oportunitat de visitar la zona comercial de la població.

Posteriorment tenia lloc el dinar de germanor al restaurant "CAN PAU" de Cantallops. No hi va faltar la corresponent i animada sessió de ballables, però el que cal destacar de manera especial és la tòmbola que es va organitzar, amb els regals gentilmente cedits per més de cent comerços i indústries escalenques, suficients per a tots els participants a la festa. Sens dubte l'instant més emotiu de la jornada, tenia lloc quan Joan Ribera i Josep Valls, president i tresorer de

l'Entitat, respectivament –moment recollit en el document gràfic–, lliuraren a l'Àngel Garcia i Fulcarà, l'únic iniciador i soci fundador de l'Entitat que sobreviu, una placa commemorativa, en reconeixement de la seva abnegada tasca.

Que sigui per molts anys. Àngel! ■



Exposició de final de curs dels alumnes de les classes d'Art

El passat dia 3 de juliol va tenir lloc a la sala "Emília Xargay" la inauguració de l'exposició de final de curs del alumnes de l'escola Municipal d'Arts Plàstiques.

Un conjunt d'obres de

diferents tècniques i procediments donaven mostra de la notable habilitat adquirida pels seus respectius autors durant el curs impartit pels professors **F.X. Vila i Mitjà** i **J. Pierre Zingre**



L'exposició, que va ser seguida i admirada per un nombrós públic, va ser inaugurada per la regidora de Cultura, **Mari Dubé** amb un breu parlament. Després d'unes paraules del professor **Vila i Mitjà**, es va donar per oberta la mostra.

Un assortit "pica, pica" va concloure el tradicional acte.

Enhorabona a tothom! .

- R.



VILA MITJÀ

A & A

“Caça major”



RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL.LECCIONABLES

FOTOGRAFIA Núm. 238

